[illegible] రంగారావు

మూడార్ల గూఢచారి

'సికిందర్'

ట్విన్ సిటీస్ డిటెక్టివ్ ఏజెన్సీ పార్ట్‌నర్స్ లాల్ అండ్ జాన్‌లు ఆఫీసు మూసి బయలుదేరడానికి సిద్ధమవుతుండగా, ఒక అపరంజిబొమ్మ లోనికి అడుగు పెట్టింది.

జాన్ కళ్ళు ఆమెపైన పడ్డాయి—

ఆమె వయసు సుమారు ఇరవై. మామూలు ఎత్తు, భుజాలవరకు కత్తిరించుకున్న జుత్తు, కత్తి అంచుల్లాటి పెదవులకి రక్తం పులిమినట్లున్న లిప్‌స్టిక్. చామనఛాయ వర్ణంలో ఆమె ధగ ధగ మెరిసిపోతూ, గ్రహాంతరాల నుంచి దిగుమతి అయినట్టు కన్పిస్తోంది.

లాల్ ఆమెను చూసి "ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ.... ఆఫీసు టైం అయిదున్నర వరకే. రేపుదయం పదికి కలవండి...." అన్నాడు.

ఆమె ముందుకు వచ్చి "మిస్టర్ లాల్, అర్జెంట్ విషయం! మీరు విని తీరాలి!" అంది.

లాల్ అడ్డంగా తలూపాడు. "నో. మేం పంక్చువా

లిటీ కచ్చితంగా పాటిస్తాం. ఇది పోలీస్ స్టేషన్ కాదు—అవి రాత్రింపవళ్ళు తెరిచి వుంటాయి."

"మీ ఏజెన్సీ గురించి నేను విన్నదంతా హంబక్ అని ఇప్పుడు తెలుస్తోంది!" కసిరిందామె, "ఎటువంటి పరిస్థితిలోనైనా యెవరైనా రక్షిస్తారని విని....ఇప్పుడిక్కడికి వచ్చి—మిస్టర్ లాల్! ఈ నిస్సహాయ స్థితిలో నేనేం చెయ్యాలి?"

"మా దగ్గరికే రావాలని యెందుకనుకున్నారు? పోలీసుల దగ్గరికెందుకెళ్ళకూడదు?"

"ఎందుకంటే వాళ్ళకు నా గురించి తెలియకూడదు కాబట్టి!"

"అంటే?"

"నేను అదృశ్యం కావాలనుకుంటున్నాను!...." అందామె.

డిటెక్టివ్ లు గతుక్కుమన్నారు.

"ఎక్కడికి?" అడిగాడు లాల్.

"అది చెప్పకూడదు."

"మరిక్కడి కెందుకొచ్చారు?"

"మరో విషయం చెప్పటానికి—మీ సహాయం కోరడానికి."

"ఏమిటది?"

"మిస్టర్ లాల్, నేను అదృశ్యంకాదలిచాను. మీరు నాతో సహకరించాలి. నేనెక్కడికి అదృశ్యమవుతానన్నది మీ కనవసరం. నేనెక్కడ వున్నా, అపాయంలో యిరుక్కునే సూచనలు కనిపిస్తే మీకు ఫోన్ చేస్తాను. మీరు తక్షణం వచ్చి నన్ను ఆదుకోవాలి,

అంతే. అందుకు మీకు కోరిన ఫీజు ఇవ్వగలను."

"మీరు ఎలాంటి అపాయంలో ఇరుక్కుంటారు?"

"చెప్పలేను. దొంగతనంలో ఇరుక్కోవచ్చు. హత్యలో యిరుక్కోవచ్చు.... వాళ్లు చాలా ప్రమాదకరమైనవాళ్లు. నన్ను గాలించేందుకు వాళ్లు యేదేనా నేరం బనాయించి పోలీసు సహాయం కోరుతారు— నేను వాళ్ళకు చిక్కకూడదు. ఈ విషయంలో మీ సహాయం కావాలి. సమయం వచ్చినప్పుడు మీకు కబురు చేస్తాను— మీరు నన్ను అపాయం నుంచి తప్పించడానికి ఏపనైనా చేసి తీరాలి!"

"అంటే, చట్టవిరుద్ధమైన పనులు కూడానా?" అడిగాడు లాల్.

"చట్టవిరుద్ధమైన పనులు...." ఆమె కాస్సేపాలోచించి ఘటుక్కున అంది, "మీరు చట్టవిరుద్ధమైన పన్లు చెయ్యరని నాకు తెలుసు. ఇక దాని గురించి మాట్లాడి టైం వేస్టు చెయ్యడమెందుకు?"

"మంచిది. మీరదృశ్యమవడానికి కారణమేమిటి? వాళ్ళంటే యెవరు....? వాళ్ళేం చెయ్యాలనుకుంటున్నారు....?"

"ప్లీజ్ మిస్టర్ లాల్. నన్నేమీ అడక్కండి. నేనెందుకు అదృశ్యమవాలనుకుంటున్నానో చెప్పను గానీ, నేనే నేరమూ చెయ్యలేదని చెప్పగలను. వాళ్ళు నాకు ప్రమాదకరమైనవాళ్ళు. వాళ్ళకి నేను దూరంగా వెళ్ళివుండాలి, అంతే."

"ఎన్నాళ్ళు?"

"చెప్పలేను— కొన్నాళ్ళు."

6

"ఎప్పుడు వెళ్తున్నారు?"

"ఇప్పుడే."

"మంచిది. మీరు మాయమై యెక్కడున్నారో ఆపదలో యిరుక్కున్నప్పుడు ఫోన్ చేసి తప్ప చెప్పరన్న మాట?"

"అంతే."

"ఫోన్ చేసింది మీరేనని యెలా నమ్మాలి? మీ పేరేమిటి?"

"నా పేరుకూడా చెప్పను. నేనొక కోడ్ చెప్తాను- అప్పుడు నేనేనని నమ్ముతారు."

"చెప్పండి."

"మూడార్ల గూఢచారి" అందామె.

జాన్ అన్నాడు, "అది రా. వి. శాస్త్రి చెప్పే పొట్టి పిట్టల కథకుడు కదూ?"

"అవును."

లాల్ కాస్సేపాలోచించాడు.

"ఓ.కే, మిస్! మీ రపాయంలో యిరుక్కున్నట్లు తెలుసుకునే లోపున యిరుక్కుంటే మా బాధ్యత ఎటువంటిది?"

"నా ఉద్దేశ్యంలో అపాయమంటే హత్య కాబడేంత పెద్దది కాదు. నా ప్రాణాలకు ప్రమాదంలేదు. కానీ, హింసింపబడవచ్చు, బంధింపబడవచ్చు. ఏదైనా నేరం మోపబడి జైల్లో కెళ్ళవచ్చు. ఇలాటి ఆపదల్ని నేను ముందు పసిగట్టి మీ రక్షణ కోరకపోతే, నాకు జరిగే నష్టానికి మీరు బాధ్యులు కాదు."

"వెరీగుడ్. మరి ఫీజు సంగతి?"

"ఇప్పుడు వందరూపాయి లిస్తాను—అప్పుడు నా విష

యంలో మీకు శ్రద్ధ వుంటుంది. తర్వాత పరిస్థితినిబట్టి నా హృదయపూర్వకంగా చేతనైనంతవరకు యిచ్చుకుంటాను."

ఆమె బ్యాగు తెరిచి ఒక వందరూపాయిల కాయితం తీసి లాల్ కి అందించింది. ఆమె వెనుక టేబిల్ దగ్గర కూర్చున్న జాన్ కళ్ళు బ్యాగ్ లో పడి వ్రాసి రాగి నట్లయింది.

"అంతే, మిస్టర్ లాల్! మీరు చేయవలసిందల్లా నా నుంచి ఫోన్ వచ్చినప్పుడు నన్ను ఆదుకోడమే— సెలవు!"

ఆమె అదృశ్య మయ్యాక జాన్ ని చూసి అన్నాడు లాల్:

"వెల్, యేమిటి ఆమె అయిడియా జాన్?"

"ఈ మూడార్ల గూఢచారిణి ఏదో గూడుపుఠాణీ నడుపుతోంది!" అన్నాడు జాన్.

"నిజంగా? ఏమిటది?"

"ఆమె బ్యాగులో నోట్లకట్టలున్నాయి."

లాల్ కళ్ళు విశాలమయ్యాయి. "ఎన్ని?"

"చాలా వున్నాయి—వేలమీద వుండవచ్చు."

"ఎక్కడివి?"

"ఎక్కడో తస్కరించి వుంటుంది. లేదా—బ్రదర్! ఇదేదో లవ్ ఎఫైర్ కాదు కదా? పెళ్ళికి పెద్దలు ఒప్పుకోకపోతే ప్రియుడితో ఎక్కడికేనా ప్రోగ్రాం వేసుకుందేమో!"

"మరి మన సహాయం ఎందుకు?"

"ఆలోచించు! పారిపోయిన ప్రేమపక్షులు పెద్దల

చేతికి చిక్కితే వాళ్ళనేమిటి? ఆమె చెంపా, అతని పీకా వాయించేస్తారు!"

"మరి మధ్యలో మనం వెళితే...."

"మనల్ని కూడా వాయించవచ్చు! ఆలోచించు!"

"ఆల్ రైట్" అన్నాడు లాల్ ఎర్రబడ్డ ముఖంతో. "అదే నిజమైతే ఈ వ్యవహారాన్ని జాగ్రత్తగా హాండిల్ చేసి, బ్యాండు మేళాలు మోగేలా మార్చెయ్యాలి. ప్రేమికులంటే నాకు గౌరవం కదా, జాన్?"

"అవును బాస్."

"అయితే వెంటనే రంగంలో దిగుదాం! కమాన్, మూడర్ల గూఢచారి—కాదు—గూఢచారిణి వెళ్ళి రెండు నిమిషాలవుతోంది. నువ్వామెని షాడో చెయ్యగలవా?"

"ఆమె యింకా యీ బిల్డింగ్ ప్రాంతాలే వుంటుంది. చెయ్యగలను."

"కమాన్, గెట్ ది హెల్ అవుటాఫ్ హియర్. క్విక్!" అన్నాడు లాల్.

2

మర్నాడుదయం 10-30కి జాన్ కనిపించాడు.

"ఎక్కడున్నావు యింతవరకూ....?" అడిగాడు లాల్.

"హోటల్ కంపాలా" జాన్ అన్నాడు సిగరెట్ వెలిగించి. అతని కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి. ముఖం నీరసంగా వుంది.

"రాత్రంతా ఏం చేశావు?"

"ఆమెకు బాడీగార్డుగా కనిపెట్టుకుని వున్నాను. లాల్! ఆమె నిజంగా గూఢచారిణి. ఆమెకు స్పెషల్

బ్రాంచ్‌కి రికమెండ్ చేస్తే కళ్ళు మూసుకుని తీసుకుంటారు.”

“ఎలాగా?”

“అవును. ఆమె ఫోన్లో చెయ్యలేక ప్రాణం విసిగింది. ఇక్కడనుంచి వెళ్ళి ఆమె బస్‌స్టాప్‌లో డబుల్ డెక్కర్ ఎక్కింది. నేను ఆటోలో వెంబడించాను. ఆమె సెక్రటేరియేట్ దగ్గర దిగి అటూ ఇటూ చూడసాగింది. నేను కంటబడకుండా జాగ్రత్తపడ్డాను. తననెవరూ వెంటాడ్డం లేదని తెలుసుకుని ఆమె మరో బస్సు ఎక్కింది. బస్సు లిబర్టీ వేపు వెళ్ళింది.

“మళ్ళీ ఆమె అక్కడ దిగింది. థియేటర్ దగ్గర జనంలో కలిసిపోయింది. కాస్సేపటికి టికెట్ తీసుకుని లోనికెళ్ళడం గమనించాను. నేను కూడా బాల్కనీ టికెట్ తీసుకొని లోనికెళ్ళాను. కాని ఆమె అక్కడ లేదు! వెంటనే బయటికొచ్చి వాకబు చేశాను. ఆమె కిందికి వచ్చి గబగబ బయటికెళ్ళి ఆటో యెక్కి వెళ్ళిపోయిందట. అసలామె బాల్కనీలో కెళ్ళనే లేదు—టాయ్‌లెట్‌లో కెళ్ళి బయటికొచ్చింది.

“బయట ఆటోవాళ్ళని విచారిస్తే ఆమె ఆబిడ్స్ వెళ్ళడానికి అడిగినట్లు తెలుసుకున్నాను. వెంటనే నేనూ ఆటోలో బయలుదేరాను. గన్ ఫౌండ్రీ దగ్గర ఆమెని పట్టుకొన్నాను. ఆబిడ్స్ చేరుకున్నాక ఆమె దిగి, ఒక డిపార్టుమెంటల్ స్టోర్స్‌లో కెళ్ళింది. నేనూ వెళ్ళాను. అప్పటికి ఆమె నన్ను పసిగట్టిందేమోనని అనుమానం కలిగింది. ఆమె చాలా వస్తువులు షాపింగ్ చేస్తోంది. అలా కాదని క్షణాలమీద రెడ్డి హాస్టల్ రోడ్డులో నా ఫ్రెండ్

నస్రీన్ యింటికెళ్లి బురఖా, హీల్ చెప్పులు తొడుక్కొని వచ్చాను—"

"నస్రీన్ బురఖా వేసుకోదని చెప్పావు కదా?"

"ఒకప్పుడు వేసుకునేది. ఇప్పుడు తీసి మూలకి విసిరేసింది."

"ఆల్ రైట్, చెప్పు."

జాన్ అన్నాడు:—

"బురఖా వేసుకుని మన క్లయింట్ వున్న స్టోర్స్‌కి వచ్చాను. అప్పటికామె ఒక సూట్‌కేసు, టవల్, ఇతర టాయిలెట్ వస్తువులు మొదలైనవి ఖరీదు చేసింది. నేను ప్రక్కనే నిలబడి నెయిల్ పాలిష్ సెలెక్ట్ చేస్తున్నాను. సేల్స్‌మాన్ కళ్ళు నా చేతులమీద పడ్డాయి—నా వేషం పసిగట్టాడేమోనని భయపడి ప్రక్కకు తీసికెళ్లి, పది రూపాయలతో నోరు మూయించాను. ఆమె షాపింగ్ పూర్తయ్యాక బిల్లు చెల్లించడానికి బ్యాగు తెరిచింది. నేను వెనకనే, దగ్గరగా నిలబడి వున్నాను. అప్పుడు—అప్పుడు—ఆమె వొంటి నుండి చక్కటి సువాసన వచ్చింది! కానీ, లాల్ ...." ఆగిపోయాడు. జాన్.

"ఏమిటి?"

"ఆమె భుజాలమీదుగా జాగ్రత్తగా వంగి—ఆమె బ్యాగులో నోట్ల కట్టల క్రింద రివాల్వర్ చూశాను" అన్నాడు జాన్.

"వాట్!"

"అవును. ఆమె బ్యాగ్‌లో రివాల్వర్ చూశాను. సింగిల్ యాక్షన్ రివాల్వర్. మొన్న ఫోరెన్సిక్ లాబ్‌లో అలాంటి రివాల్వర్ చూశాను కాబట్టి, అది ఏ మోడల్‌దో గుర్తుపట్టగలాను."

"ఆ తర్వాత?"

"ఆమె సూట్ కేసుతో బయటికెళ్ళింది. అప్పటికి చీకటి పడింది. నేనుకూడ బయటికెళ్ళాను. ఆమె టైం చూసుకొని గాభరాగా జి.పి.ఓ. కేసి నడిచింది. అప్పుడు సమయం ఎనిమిది కావస్తోంది. అక్కడ ఆమె బస్ షెల్టర్ దగ్గర నిలబడి అటూ యిటూ చూడసాగింది. నేను ప్రక్కనే వున్నాను.

"సరిగ్గా అయిదు నిమిషాలు గడిచాక ఒక పొట్టిగా, లావుగా వున్న వ్యక్తి అక్కడికొచ్చాడు. వయసు 40 వుంటుంది—బట్టతల. అతని వేషం చూస్తే విలాసంగా బ్రతుకుతున్నాడనిపించింది. అతనక్కడ నిలబడి ఆమెని గమనించకుండా సిగార్ లైటర్ తీసి మూడుసార్లు వెల్గించి ఆర్పేశాడు. ఆమె అది చూసి వేగంగా కదిలి వెళ్ళింది. నేను కదిలే అవకాశం లేకపోయింది. వాళ్ళిద్దరూ దూరంగా, ఏకాంతంగా నిలబడి వున్నారు. సభ్యత దృష్ట్యా నేను దగ్గరికెళ్ళలేకపోయాను. కానీ ఆమె నోటి నుండి 'మూడార్ల గూఢచారి' అన్న మాటలు మాత్రం వినగల్గాను."

లాల్ తలాడించాడు. "ఆ తర్వాత?"

"అప్పుడు వాళ్ళిద్దరు చాలా తక్కువ మాట్లాడుకున్నారు. అతను కోపంతో యేదో అన్నాడు. ఆమె బ్యాగును తడుముతూ చూపించింది. అతను అడ్డంగా తలూపి తొందర లేదన్నట్లు సైగ చేసాడు. అప్పుడామె కళ్ళల్లో —లాల్—కన్నీళ్ళు మెరిశాయి. అతను సిగరెట్ వెల్గించి ఏదో చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

"నేనెవర్ని వెంటాడాలో తెలియని స్థితిలో పడ్డాను. అయితే ఆ మనిషి కంటే ఆమే ముఖ్యమనిపించింది,

కాబట్టి అతని కారు నెంబర్ వ్రాసుకుని వదిలేశాను" జేబులోంచి ఒక చీటీ తీసి యిచ్చాడు జాన్.

"ఇక అక్కడ్నుంచి ఆమెను వెంటాడాను. ఆమె మళ్ళీ ముప్పుతిప్పలు పెడుతూ చివరికి తన నెవరూ కని పెట్టడంలేదని నిర్ధారణ చేసుకొని హోటల్ కంపాలాలో కెళ్ళింది. అక్కడ రూం బుక్ చేసుకుంది—అయిదవ అంతస్తులో వన్—త్రీ—ఫోర్. నేను బురఖా తీసేసి రాత్రంతా పడిగాపులు కాశాను. ఆమె యిప్పటివరకు గది కదలేదు. ఫోన్ కాల్స్ వచ్చాయేమో చెప్పలేను. దట్సాల్."

అంతా విని అన్నాడు లాల్: "ఆమె సూట్ కేసు, టాయిలెట్ వస్తువులు మొదలైనవి యిక్కడ ఖరీదు చేసింది కాబట్టి, పరాయి వూరినుండి అత్యవసరంగా వచ్చేసి వుండాలి."

"ఎలా చెప్పగలవు?"

"నువ్వు చెప్పింది వింటే అలాగే అనిపిస్తోంది. ఇది ప్రేమ వ్యవహారం కాదు—బ్లాక్ మెయిల్. ఆమె బ్లాక్ మెయిల్ లో యిరుక్కుంది. నువ్వు చూసిన ఆ పొట్టిమనిషి బ్లాక్ మెయిలర్. అతని మెసేజ్ అందుకొని ఆమె డబ్బుతో వెంటనే బయలుదేరి వచ్చేసింది. ఆమెది యీ వూరే అయితే టాయిలెట్ వస్తువులు కొని, హోటల్ లో బస చేసే అవసరం లేదు."

"కానీ—ఈ సిటీ ఆమెకు కొట్టిన పిండే అన్నట్టు యెక్కడెక్కడో నన్ను తిప్పింది—పరాయి వూరిదెలా అవుతుంది?"

"బహుశ, యిక్కడికి తరచు వస్తుండవచ్చు. ఆమె వేషభాషలు చూశావా? ఆమెని చూస్తే ఇక్కడే చదువు

పూర్తి చేసినట్టనిపిస్తోంది."

"కానీ — రివాల్వర్ — అదెందుకు?"

"ఆత్మరక్షణకు."

"వెల్, ఆమె దగ్గర అంత డబ్బు, రివాల్వర్ వున్నాయి కాబట్టి ఆమె ధనవంతుల అమ్మాయే కావాలి. లాల్! ఆమె ఎలాటి బ్లాక్ మెయిల్‌లో ఇరుక్కుందో వూహించ గలవా?"

"అవతలి పార్టీని చూస్తే, దర్జాగా బ్రతుకుతూ కారు మెయిన్ టెయిన్ చేస్తున్నాడు. అతను మామూలు బ్లాక్ మెయిలర్ కాదు. పెద్ద కేసులు చేపట్టే కాస్ట్లీ మనిషి — అత నెవరో తెలుసుకొందాం."

లాల్ ఫోన్ ఎత్తి, ఒక నెంబర్ డయల్ చేసి, కాస్సేపటి తర్వాత, "హల్లో కృష్ణన్!" అన్నాడు. ఆ తర్వాత పలకరింపులు ముగిశాక అన్నాడు, "మీరొక పని చెయ్యాలి. ఒక కారు రిజిస్ట్రేషన్ నెంబర్ చెక్ చేయాలి. యజమాని యెవరో, అడ్రసు యేమిటో కూడా తెలుసుకోవాలి. థాంక్యూ. నెంబర్ ఎడిసి 1979 — ఫియెట్, గ్రీన్ కలర్. ఓ.కే.... యెందుకా? తర్వాత చెప్తాను."

ఫోన్ పెట్టేసి జాన్‌తో అన్నాడు లాల్, "మూడార్ల గూఢచారి బ్లాక్ మెయిలర్‌కి డబ్బు ఇంకా యెందుకు చెల్లించలేదు?"

"అదే ఆలోచిస్తున్నాను" అన్నాడు జాన్, "వాళ్ళ ఫార్మాలిటీస్ యేమిటో అర్థం కావడంలేదు. ఈ 'మూడార్ల గూఢచారి' కోడ్ బ్లాక్ మెయిలర్ ఆమెకు ఇచ్చివుంటాడు. అతను మూడుసార్లు సిగార్ లైటర్ వెలిగించడం, ఆమె ఆ కోడ్ చెప్పడం, ఒకర్నొకరు గుర్తించుకోడానికేనని అర్థమవుతోంది. అయితే, లాల్ — ఆమె మనల్ని

కలుసుకొన్నట్లు బ్లాక్ మెయిలర్‌కి తెలిస్తే ఏమవుతుంది?"

"తెలుసుకోలేడు. ఒకవేళ తెలుసుకుంటే, డబ్బు కలెక్టు చేసుకునే సమయానికి యెవరో అమ్మాయిచేత పలికించి, మనల్ని ఎక్కడికో పంపేస్తాడు. ఇక మన బెడద వుండదు కాబట్టి, తన క్లయింట్ దగ్గరికెళ్ళి, డబ్బు తీసుకొని విలాసంగా డ్రైవ్ చేసుకుంటూ వెళ్ళిపోతాడు."

"ఆమె డబ్బు చెల్లించడానికి సిద్ధపడినప్పుడు ఎలాంటి అపాయాన్ని ఆశిస్తోంది?"

"అపాయం బ్లాక్ మెయిలర్ వల్ల కాకపోవచ్చు—"

"మరి?"

ఫోన్ మోగింది.

ఇద్దరూ తటపటాయించారు.

"కృష్ణన్ అనుకుంటాను" అన్నాడు లాల్ రిసీవర్ అందుకుంటూ "యస్? లాల్ హియర్."

అవతలినుంచి ఆకర్షణీయమైన, మృదువైన స్త్రీ కంఠం పలికింది. "మూడార్ల గూఢచారి."

లాల్ ముందుకు తూలాడు. "యస్?"

"మిస్టర్ లాల్! మీరు త్వరగా రావాలి! హోటల్ కంపాలా—రూం నెంబర్ నూటాముప్పైనాలుగు. వెంటనే బయలుదేరి వస్తే సంతోషిస్తాను. లేదా—వాళ్ళు—నన్ను—" ఆగిపోయిందామె.

"ఎవరు వాళ్ళు? ఏం చేస్తున్నారు?"

"నామీద దొంగతనం మోపుతున్నారు! డబ్బు కోసం బలవంత పెడుతున్నారు....! మీరు వెంటనే రండి....!"

"ఆగండి. మిమ్మల్ని వాళ్ళు ఫోన్ యెలా చేయనిచ్చారు?"

"ఎవరొచ్చినా వాళ్ళను ఆపలేరట — పోలీసులు కూడా!"

"ఆల్ రైట్, మేం వెంటనే వస్తున్నాం. మీరక్కడే వుండండి. వాళ్ళని వెళ్ళనివ్వకండి. వాళ్లు మిమ్మల్ని హింసిస్తున్నారా?"

"లేదు—దుర్భాషలాడుతున్నారు!"

"మేము వచ్చేవరకు నోరు మూసుకుని వుండకపోతే, తగిన శాస్తి జరుగుతుందని చెప్పండి."

"అలాగే లాల్."

లాల్ రిసీవర్ పెట్టేసి, గబగబ జాన్‌కు వివరించి బయటికి దారితీశాడు.

3

హోటల్ కంపాలాలో పాలపుంత రూపవతి పేరుతో గది తీసుకున్న "మూడార్ల గూఢచారి' డిటెక్టివ్‌లను చూసి, "మిస్టర్ లాల్! థాంక్ గాడ్, మీరొచ్చేశారు! లేకపోతే వాళ్ళు నన్ను—" అనర్చింది, సోఫాలో కూర్చున్న యిద్దరు స్త్రీ పురుషుల్ని చూపిస్తూ.

లాల్ ఆమె భుజం తట్టాడు, "టేకిట్ ఈజీ....నో ఎక్సైట్‌మెంట్. వెల్, మీ రిద్దరెవరు?"

ఆ ఇద్దర్లో స్త్రీకి యాభై యేళ్ళుంటాయి, పురుషుడికి పాతికేళ్ళుంటాయి.

"నా పేరు కళ్యాణి, దాని పిన్నిని" అందామె, "వీడు నా కొడుకు, నవీన్."

"పిన్నీ! మర్యాదగా మాట్లాడు....!" అరిచింది రూప.

"మిస్ రూప, అలా ఉద్రేకపడకండి" అన్నాడు లాల్, "మిసెస్ కళ్యాణి, యేమిటి పేచీ? మీరు రూప

మీద దొంగతనం మోపుతున్నట్లు విన్నాను. నిజమేనా?...."

"అవును. అది మా డబ్బు తీసుకుని పారిపోయి వచ్చింది."

"ఎక్కడినుంచి?"

"వరంగల్ నుంచి."

"కాదు! అన్నీ అబద్ధాలు చెప్తోంది! ఆ డబ్బు ఆమెది కాదు!" అరిచింది రూప.

"మిసెస్ కళ్యాణి, ఆ డబ్బు మీదని రుజువుందా?"

"డబ్బుకి రుజువా? ఎలా వుంటుంది? ప్రతి నోటుమీద పేరు వుంటుందా?"

"పేరు వ్రాసుకున్నంత మాత్రాన డబ్బు మీ స్వంతంకాదు——అది చేతులు మారుతుంది. నేనడిగింది దాని వునికి గురించి. ఆ డబ్బు మీ కెక్కడిది? యెక్కడ పెట్టారు? యెంత మొత్తం? మొదలైనవి చెప్పండి."

నవీన్ అన్నాడు: "ఆ డబ్బు మా సేఫ్‌లోంచి పోయింది. అయిదు వేల రూపాయలు. మొన్న ఉదయం నేనొక డ్రాఫ్ట్ మార్చి తెచ్చాను. నిన్న ఉదయం పాతిక వేల బ్యాంక్ హుండీ విడిపించవలసి వచ్చి చూస్తే సేఫ్‌లో డబ్బు మాయమైంది."

"సేఫ్‌లో ఎంత మొత్తం వుంది?"

"ఏడువేల చిల్లర."

"ఏ డినామినేషన్‌లో?"

"అన్నీ పదులే."

"పాతిక వేల బ్యాంక్ హుండీకి మిగతా డబ్బెక్కడ వుంది?"

"బ్యాంక్ యెకౌంట్‌లో సుమారు 18 వేలు ఉంది."

"మీరు డ్రాఫ్ట్ యెకౌంట్‌లో క్రెడిట్ చెయ్యకుండా డబ్బు యెందుకు మార్చుకున్నారు? మీరు చేసే బిజినెస్ యేమిటి?"

"ఫర్నిచర్ లెజర్. పదిరోజుల క్రితం ఒక పార్టీ నుంచి అయిదువేలు చేబదులు తెచ్చాను. అది తిరిగి యివ్వడానికి డ్రాఫ్ట్ మార్చి డబ్బు తెచ్చాను. కానీ అతను రాలేదు...."

"చేబదులు దేనికి తీసుకున్నారు?"

"బిజినెస్‌లో అనేక అవసరా లుంటాయి."

"మీ బ్యాంక్‌లో 18 వేల రొక్కం ఎప్పటినుంచి వుంది?"

నవీన్ ముఖం ఎర్రబడింది.

"ఏమిటిది?" తల్లి నడిగాడు, "ఎవరి ప్రశ్నలకు ఎవరు జవాబు చెప్పాలి? అది మన డబ్బుతో పారిపోయి వచ్చింది, పైగా వీళ్ళెవరో మనల్ని ప్రశ్నిస్తున్నారు! యేమిటిది?"

కళ్యాణి అంది, "లాల్ గారూ, ఈ ప్రశ్నలతో ప్రయోజనం యేమిటి? ఆమె డబ్బుతో పారిపోయి వచ్చినట్లు రుజువు వుంది. ఆ డబ్బు మాకు తిరిగి యివ్వాలి. లేదా మేం పోలీసుల దగ్గరి కెళ్తాం—దాని ప్రతిష్టకు దెబ్బ!"

లాల్ నవ్వాడు.

"రుజువుల దాకా పోయేముందు నాకు కొన్ని వివరాలు కావాలి. మీ బిజినెస్‌లో పార్ట్‌నర్స్ ఎవరు?"

"ఎవరూ లేరు. బిజినెస్ నాది. లావాదేవీలన్నీ నవీన్ చూస్తాడు."

"అంటే, లావాదేవీల గురించి మీ కేమీ తెలియదా?"

"ఎందుకు తెలియదు? తెలుసుకొంటూంటాను."

"సేఫ్‌లో డబ్బు ఏడు వేలలో సరిగ్గా అయిదు వేలే పోయింది కదూ?"

"అవును. లాల్ గారూ, మీరిన్ని ప్రశ్నలడుగుతోంటే కొన్ని అనుమానాలొస్తున్నాయి."

లాల్ నవ్వాడు. "ఏమిటవి?"

ఆమె నిట్టూర్చింది, "ఆ డబ్బు రూప తీయలేదనిపిస్తోంది."

"ఏమిటీ?" అర్చాడు నవీన్, "నీకు పిచ్చి పట్టింది! ఆమెగాక యింకెవరు తీస్తారు? నీ దగ్గరవున్న సేఫ్ తాళాలు ఆమె దగ్గరికెలా వెళ్ళాయి?"

"నువ్వు నోర్మూయి! రూప గురించి పిచ్చిగా మాట్లాడావంటే చెంపలు పగలగొడ్తాను!"

"కళ్యాణిగారూ, మీకు రూపమీద అనుమానం ఎలా వచ్చింది?" అడిగాడు లాల్.

కళ్యాణి అంది:

"మొన్న సాయంత్రం రూప మా యింటి కొచ్చింది. దాని అన్నయ్య వినోద్ స్కూటర్ ఆక్సిడెంట్‌లో బాగా దెబ్బలు తగిలి నర్సింగ్ హోంలో చేరాడు. రెండు రోజులుగా శోష లేదు. రూప యింటికి వచ్చి మౌనంగా, ఒంటరిగా కూర్చుంది.

"నవీన్ కూడా యింట్లోనే వున్నాడు. ఆమె వచ్చిన

కాన్సేపటి తర్వాత నేను స్నానానికెళ్ళి వచ్చాను. అప్పుడు రూప వెళ్ళిపోయింది.

"కానీ—మర్నాడుదయం 10 గంటలకు గాభరాగా వచ్చింది. చాలా భయపడినట్లు కన్పించింది. ఏమిటని అడిగాను. మొదట ఆమె అన్నయ్యకు సీరియస్ అయిందనుకొన్నాను. కానీ—ఆమె నా చేతిలో తాళంచెవుల గుత్తి పెట్టి అవి తమ యింట్లో కెలా వచ్చాయో అర్థంగావడం లేదని చెప్పింది."

"ఆ తర్వాత?"

"నాకూ యేమీ అర్థం కాలేదు. మా సేఫ్ తాళాలు ఆమె యింట్లోకెలా వెళ్ళాయి? ఆ సంగతి దేవు డెరుగు! కానీ, నవీన్ కేదో అనుమానం వచ్చి సేఫ్ తెరిచి చూశాడు—అందులో అయిదు వేలు పోయాయి!"

"ఆ తర్వాత?"

"వెంటనే ఆ పని రూప చేసిందని నా కనుమానం వచ్చింది. నిన్న సాయంత్రం నేను స్నానాని కెళ్ళినప్పుడు చీర కుచ్చిళ్లలో పెట్టుకునే తాళంచెవులగుత్తి పడగ్గదిలో తలగడ క్రింద పెట్టాను. ఆ తర్వాత దాని విషయమే మర్చిపోయాను—ఉదయం రూప వచ్చేవరకూ. నిన్న సాయంత్రం ఆమె దాన్ని తీసుకొని, డబ్బుకోసం ప్రయత్నించిందనుకుంటాను. కానీ, నవీన్ యింట్లోనే వుండటం వల్ల వీలుగాక ఆ సాయంత్రం వెళ్ళిపోయి, రాత్రి యెప్పుడో వచ్చి సేఫ్ తెరిచిందనుకున్నాను. నవీన్ కూడా ఇలాగే అన్నాడు."

"చాలా బాగా వూహించారు. అప్పుడేం చేశారు?...."

"డబ్బు పోయిందని తెలిశాక వెంటనే రూప యింటి

కెళ్ళాం. అక్కడా ఆమె లేదు. నర్సింగ్ హోం కెళ్లాం. అక్కడా లేదు. పావుగంట క్రితం వచ్చి వెళ్ళిందని చెప్పారు.

"ఆమె యెక్కడికి వెళ్ళిందో, ఆ డబ్బుతో యేం చేస్తుందో ఆ రోజంతా మా కర్థం గాలేదు!"

"మరి యిక్కడ వున్నట్టు యెలా తెలిసింది?"

"ఈ ఉదయం నవీన్ చెప్పాడు—రూప హైద్రాబాదులో ఫలానా హోటల్ లో వున్నట్లు కబురు వచ్చిందని."

"ఎవరు చేశారు?"

"అతని స్నేహితుడెవరో ఆమెని యీ హోటల్ లో చూశాడట. ఆమె యిక్కడికెందుకొచ్చిందో అర్థంగాక, యెందుకైనా మంచిదని నవీన్ కు ఫోన్ చేశాడట. మేం వెంటనే బయలుదేరి వచ్చేశాం!"

"అవును. అదృష్టవంతులం!"

"అయితే యిప్పుడు మీ అభిప్రాయమేమిటి? ఆ డబ్బు రూప దొంగిలించిందంటారా?"

"లేదు, లేదు. అలా అనిపించడంలేదు. నాకిప్పుడంతా తెలిసిపోతోంది. ఇదంతా నవీన్, రూపమీదకు కల్పించినటర్థమవుతోంది! ఇంటి పరువు తీసే ఇలాంటి వెధవకి నేను జన్మనిస్తాననుకోలేదు!"

"ఏమన్నావూ?" నవీన్ తల్లిమీదకు ఎగిరాడు.

జాన్ వెనక్కి లాగాడు, "ప్లీజ్ సిడవున్."

"వెల్, మాడమ్. మీ కుమారుడిపైన నే నెలాంటి ఆరోపణ చెయ్యను. మీరు కూడ అప్పుడే యెలాంటి నిర్ణయానికి రాకండి. ముందు నిజా నిజాలు తెలుసుకోండి. ఆ బదులు యిచ్చిన మనిషి పెట్టిన గడువు యెంతవరకో,

యెంత మొత్తం యిచ్చాడో తెలుసుకోండి. ఇక, రూప డబ్బు తీసివుంటే, తిరిగి వచ్చి తాళం చెవులు మీ కందించే అనవసరపు ఆర్భాటంతో తనకు తాను కమిట్ అవాలనుకోదు. కాబట్టి—ఈ విషయం కూడ ఆలోచించండి."

"మంచిది, లాల్."

"అంటే— నే నబద్ధం చెప్తున్నానా!" అరిచాడు నవీన్. "అయితే ఆమె యిక్కడి కెందుకొచ్చినట్టు? అక్కడామె అన్నయ్య తెలివితప్పి పడివుంటే ఇక్కడేం చేస్తున్నట్టు? చెప్పండి!"

"మీకు నేనేమీ చెప్ప నవసరంలేదు. రూప కూడ చెప్పనవసరంలేదు. మీరు డబ్బు పోయిందని గొడవ చేస్తున్నారు. దమ్ముంటే పోలీసుల దగ్గరి కెళ్ళండి" అన్నాడు లాల్.

"ఆల్ రైట్, ఆమెను కూడ తీసి కెళ్తాను."

"అది పద్ధతి కాదు. ముందు మీరు వెళ్ళి రిపోర్టు ఇవ్వాలి."

"నో, నో. ఆమె కూడా నాతో రావాలి."

"ఆమె మీతో రాదు."

"రాకపోతే లాక్కెళతాను!"

"ఆమె ఒంటిమీద చేతులేస్తే మెడ విరగ్గొడతాను!" కఠినంగా అన్నాడు లాల్.

నవీన్ చులకనగా చూశాడు.

"మీరు చాలా సున్నితంగా వున్నారు, ఆ పని చేయలేరు!"

"మరి నేనెలా వున్నాను?" అన్నాడు జాన్, చేతులు జాపి, ముందుకు వచ్చి. "ఒక్కసారి బ్రూస్‌లీని వూహిం

చండి! ఆ తర్వాత దేవుడ్ని తలచుకోండి! క్షేమంగా వుండాలనుకుంటే వెంటనే యిక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోండి! చెక్ అవుట్! లేదా బయటకు గిరవాటేస్తాను!"

కళ్యాణి లేచి నవీన్ చెయ్యిపట్టి బయటికి లాక్కెళ్ళింది. అతన్ని కారిడార్‌లో తోసి, వెనక్కి తిరిగి రూపతో అంది, "రూపా, నీ మనసును అనవసరంగా బాధ పెట్టాను. నువ్వేమీ అనుకోవు కదూ?"

4

లాల్ సిగరెట్ వెలిగించి రూప కళ్ళలోకి సూటిగా చూశాడు. ఆమె కళ్ళు దించుకుని నేలచూపులు చూడ సాగింది.

"వెల్, మిస్ రూప. ఇప్పుడు చెప్పండి. మూడార్ల గూఢచారి ఏమిటి? ఆ బ్యాగులో డబ్బు యేమిటి? రివాల్వర్ ఏమిటి——"

"ఓహ్ లాల్! మీకు తెలుసా?" అర్చిందామె.

లాల్ నవ్వాడు, "తెలుసు."

"మీరు ఘటికులు! అసాధ్యులు!"

"తిడుతున్నారా?"

"లేదు! ఈ గండం నుంచి నన్ను రక్షించారు. లేకపోతే వాడు నన్ను పోలీసులకి....ఓహ్! యూ ఆర్ మార్వలెస్ లాల్! మీరు లేకపోతే మా ప్రతిష్ట బజారు పాలయ్యేది!"

"మీ ప్రతిష్ట....బహువచనామా?"

"అవును."

"దేనికి?"

"ఇది మా కుటుంబానికి సంబంధించిన వ్యవహారం కాబట్టి!"

లాల్, జాన్‌ని ఓరగా చూసి రూప నడిగాడు:

"మీ కుటుంబ సభ్యులెవరు?"

"నేను—నా అన్నయ్య."

"తలిదండ్రులు?"

"లేరు."

"ఇందాక వచ్చిన పిన్ని....?"

"మా బాబాయి భార్య."

"మీకు బిజినెస్ వుందా?"

"వుంది—ఆటో మొబైల్—అన్నయ్య చూస్తాడు."

"మంచిది. ఇక ప్రశాంతంగా కూర్చొని, వివరంగా జరిగిందేమిటో చెప్పండి."

ఆమె గడియారం చూసుకుంది.

"ఓహ్, ఇంకా మూడు గంటే వుంది!"

"దేనికి?"

"బ్లాక్ మెయిలర్ రావడానికి."

"ఓహో....పరవాలేదు. గబగబ చెప్పండి."

రూప అంది. "లాల్! ఈ రెండురోజులుగా నా మనసు మనసులో లేదు! అన్నయ్య స్కూటర్ ఆక్సి డెంట్‌లో బాగా గాయపడ్డాడు. రెండు రోజుల నుంచి స్పృహలేదు! నా కెంత భయంగా వుందో మీ కెలా చెప్పను! అటు నా అన్నయ్య ప్రాణభయం—ఇటు మా కుటుంబ ప్రతిష్ట గురించి భయం—నా పరిస్థితి యెలా వర్ణించను!

"మొన్న సాయంత్రం పిన్ని యింటికి వెళ్ళివచ్చినమాట నిజమే. కానీ—ఆ తాళంచెవుల గురించి నాకేమీ తెలి యదు! ఆ రాత్రి చాలాసేపటివరకు అన్నయ్య దగ్గరే వుండి యింటికెళ్ళి నిద్రపోయాను.

"ఉదయం తొమ్మిదిగంటలకు లేచి స్నానం చేసి నర్సింగ్ హోం కెళ్ళడానికి సిద్ధమయ్యాను. ఇంతలో డ్రాయింగ్ రూంలో ఆ తాళాలగుత్తి చూసి తికమక పడ్డాను. అది పిన్నిదని గుర్తించి అక్కడికెలా వచ్చిందో నని ఆలోచించాను. ఒకవేళ పొరపాటున నేనే తెచ్చా నేమోనని భయపడ్డాను. వెంటనే దాన్ని తీసికెళ్ళి పిన్ని కిచ్చి, అది మా యింట్లోకెలా వచ్చిందో అర్థంగావడం లేదన్నాను. ఆమె దాన్ని తీసుకుని మౌనంగా ఆలోచి స్తూండిపోయింది.

"నే నక్కడి నుంచి బయలుదేరి నర్సింగ్ హోం కొచ్చాను. అక్కడ అన్నయ్య పరిస్థితి అలాగే వుంది. నేను బెడ్ ప్రక్కన స్టూలుమీద కూర్చొని తలగడ సరి చేస్తుండగా, దాని క్రింద నా చేతివేళ్ళకి ఏదో తగిలింది. చెయ్యి క్రిందికి పోనిచ్చి దాన్ని బయిటికి తీశాను. అది కాయితం. మడత పెట్టి వుంది. అందులో విషయం చదివాక నా గుండె—నా గుండె—"

"అందులో ఏముంది? అదిప్పుడు మీ దగ్గరే వుందా?" అడిగాడు లాల్.

ఆమె తేలికపడింది. "లేదు. చదివి వెంటనే చింపే శాను. కానీ అందులో విషయం జ్ఞాపకముంది."

"ఏమిటది?"

"ఫోటోలు క్షేమంగా వుండాలంటే, ఎనిమిదవ తారీఖున రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు జి.పి.ఓ. బస్ షెల్టర్ దగ్గర డబ్బుతో రావాలి. మధ్యవర్తిని పంపే పక్షంలో యీ కోడ్ గురించి చెప్పాలి. నేను మూడుసార్లు సిగార్ లైటర్ వెలిగించి ఆర్పేస్తాను—అతను నా దగ్గర కొచ్చి 'మూడార్లు గూఢచారి' అని చెప్పాలి."

"క్రింద సంతకంగానీ, పేరుగానీ వుందా?"

"లేదు."

"వెల్, మీ రప్పుడేం చేశారు?"

"అన్నయ్య బ్లాక్ మెయిల్ లో యిరుక్కున్నాడని గ్రహించాను. ఆ కాయితంలో ఫోటోల విషయం వ్రాసి వుంది. అన్నయ్య అలాటి పనులు చేస్తాడని నేను కలలో కూడా అనుకోలేదు. బ్లాక్ మెయిలర్ అక్కడి కొచ్చి ఆ కాయితం పెట్టివెళ్ళాడని గ్రహించాను. ఏం చెయ్యాలో నాకు పాలుపోలేదు. కానీ—మిస్టర్ లాల్—తలగడ క్రింద యేదో యెత్తుగా కన్పిస్తోంటే చూశాను. అవి— అవి—నోట్లకట్టలు!"

"ఎన్ని?"

"అయిదు—పది రూపాయల కట్టలు—అయిదు వేల రూపాయలు."

"చాలా వింతగా వుంది."

"అవి అక్కడికెలా వచ్చాయో నా కంతుబట్టలేదు. నేను ఆలోచించదలచలేదు. ఎనిమిదవ తారీఖు అదే రోజు. ఆ డబ్బు బ్లాక్ మెయిలర్ కివ్వకపోతే ఏమవు తుందో మీకు తెలుసు. అన్నయ్య స్పృహలో లేడు. ఈ ఉపద్రవాన్ని నేను తప్పించకపోతే మేము.... మేము.... బ్లాక్ మెయిలర్ మమ్మల్ని నాశనం చేస్తాడు! వెంటనే యిక్కడి కొచ్చేశాను, అంతే."

"ఇక్కడికొచ్చి ఏం చేశారు?"

"ఇక్కడికొచ్చాక నే నెంత పొరపాటు చేశానో తెలుసుకున్నాను! ఉదయం మా యింట్లో పిన్ని తాళాలు దొరికాయి. వాటిని ఆమెకు యిచ్చాను. అవి మా ఇంట్లో యెందుకున్నాయో యిక్కడి కొచ్చాక బోధపడింది...."

నేను తెచ్చిన డబ్బు ఆమె సేఫ్‌లోంచి యెవరో తీసి, అన్నయ్య తలగడ క్రింద పెట్టి, సేఫ్ తాళాలు మా యింట్లో పారేశారు!

“ఇక వూహించండి! పిన్ని సేఫ్‌లో డబ్బు పోయిందని తెలుసుకొని దొంగతనం నా పైన మోపుతుంది!

“కానీ— నే నా డబ్బుతో ఆమె దగ్గరికి తిరిగి వెళ్ళాలనిపించలేదు. ఇక్కడ బ్లాక్ మెయిలర్ కివ్వాలి. అన్నయ్యను కాపాడాలి. నే నా డబ్బు దొంగిలించలేదు. అయినా పిన్ని సులభంగా నన్ను దొంగని చేస్తుంది. అందుకే భయపడి మీ దగ్గరి కొచ్చాను. పిన్ని నన్ను గాలించి పట్టుకుని పోలీసుల కప్పగించవచ్చని భయపడ్డాను. అందుకే మీ సహాయం కోరాను. డబ్బు బ్లాక్ మెయిలర్‌కి ఇచ్చేవరకు నే నెలాంటి గొడవలోనూ ఇరుక్కోకపోతే, ఆ తర్వాత ఏమైనా ఫరవాలేదనుకున్నాను. అంతే, లాల్, అంతే.”

లాల్ నిట్టూర్చి అన్నాడు: “మీ అన్నయ్య శ్రేయోభిలాషి యెవరో ఆ డబ్బు అక్కడ పెట్టాడనుకున్నా, తాళంచెవులు మీ ఇంట్లో యెందుకు పారేస్తాడు?”

“అదే అర్థం గావడం లేదు. ఆ పని నవీన్ చెయ్యలేదా?”

“నవీన్ డబ్బు తీశాడని అనుకుంటే మిగతా రెండు పన్లు యే ఉద్దేశ్యంతో చేశాడో అంతు పట్టడంలేదు.”

“నాకూ అంతుపట్టడంలేదు.”

“వెల్, బ్లాక్ మెయిలర్ ఏమన్నాడు?”

“నిన్న కలుసుకున్నాను. ఆ డబ్బు చాలదన్నాడు.”

“అంటే—”

“అవును, లాల్. ఉత్తరంలో అతను ఎంత మొత్తం

కావాలో సూచించలేదు. ఆ అవసరం లేదన్నాడు. ఈ వ్యవహారం కొత్తకాదు గనుక యెప్పటిలాగే పదివేలు కావాలన్నాడు."

"వాట్! అతను మీ అన్నయ్యను యెప్పటినుండి పీడిస్తున్నాడు?"

"ఏమో! నా తల బ్రద్దలవుతోంది. అన్నయ్య యిలా చేస్తున్నాడని నా కెన్నడూ తెలియదు!"

"మీ అన్నయ్య తరచు యిక్కడికి కొస్తుంటాడా?"

"అవును. నే నిక్కడ చదువుకు నేటప్పుడు నా దగ్గరే వచ్చి వుండేవాడు. ఈ సంవత్సరం నా చదువు ముగిసి వెళ్ళిపోయాక హోటల్ లో దిగుతున్నాడు."

"ఓ. కే. మీ రిప్పుడేం చేయాలనుకుంటున్నారు?

"నా కేమీ తోచడం లేదు. అతను ఒంటిగంటకు యిక్కడికొస్తా నన్నాడు. ఆ సమయానికి డబ్బు సిద్ధం చెయ్యాలన్నాడు."

"పదివేలా?"

"అవును."

"చేశారా?"

"లేదు—నా దగ్గర అయిదువేలే ఉన్నాయి."

"అయితే యెలా?"

"అతన్ని ఒప్పిస్తాను. ప్రాధేయపడతాను—ఈ సారి కింతటితో సరిపెట్టుకోమని. అతను చాలా మెత్తటి హృదయంగలవాడిలా కనిపించాడు. నా మాట తప్పక వింటాడు."

"కానీ మీ రా పని చెయ్యకూడదు."

"ఎందుకు?"

"బ్లాక్ మెయిలర్ తో యెప్పుడూ రాజీ పడవద్దు. మీ

రొక్కసారి లొంగితే జీవితాంతం అతనికి బానిసగానే వుండిపోతారు. మీ దగ్గర యిక యేమీ మిగల్లేదనుకునేంత వరకూ పీల్చి పిప్పి చేస్తాడు. ఆ తర్వాత మీరు బ్రతికినా చచ్చినవారితో సమానం. కాబట్టి అలాటి పరిస్థితి రాకుండా వుండాలంటే తెగించి బ్లాక్ మెయిలర్‌ని ఎదుర్కోవాలి!

"బ్లాక్ మెలర్ మీ అన్నయ్యను చాలా కాలం నుండి పీడిస్తున్నాడు. ప్రతి ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్‌కి పదివేల చొప్పున లాగుతున్నాడు. ఇంతవరకు యెంత లాగాడో, ఇకముందు యింకెంత లాగుతాడో ఆలోచించండి. మీ పరువు ప్రతిష్టల సంగతి యెలా వున్నా ఆర్థికంగా చితికి పోతారు. వీధిపాలవుతారు. ఆ స్వంతా పాడుచేశాడని అన్నయ్య విమర్శలకి గురవుతాడు, మీ పెళ్ళి జరగడం దుర్లభం అవుతుంది."

"అయితే నే నిప్పుడేం చెయ్యాలి?"

"ఆ డబ్బుతో తిరిగి ఇంటికెళ్ళిపొండి. ఏమీ తెలియనట్లు ప్రవర్తించండి. ఈ బ్లాక్ మెయిల్ గురించి మీకు తెలిసినట్లు మీ అన్నయ్యకు తెలిస్తే బావుండదు. మీ ముందు తలెత్తుకోలేడు. గిల్టు కాంప్లెక్స్‌తో యే అఘాయిత్యమైనా చేసుకోవచ్చు. కాబట్టి ఏమీ తెలియనట్లు ప్రవర్తించండి."

"మరి ఆ డబ్బు?"

"ఎక్కడ వుంది."

"ఆ బెడ్ క్రింద."

లాల్, జాన్‌కు సైగ చేశాడు. జాన్ వెళ్ళి పరుపు క్రిందనుంచి అయిదు నోట్లకట్టలు, ఒక రివాల్వర్ తీశాడు.

రివాల్వర్ సిలెండర్ తెరిచి అందులో ఆరు గుళ్ళున్నా యని చెప్పాడు.

"ఆల్ రైట్, ఈ డబ్బు తీసికెళ్ళి బ్యాంక్ లో డ్రాఫ్ట్ తీయండి—మీ అన్నయ్య పేరుతో. ఆ తర్వాత వరంగల్ వెళ్ళిపొండి. డ్రాఫ్ట్ మీ దగ్గరే వుంచుకోండి. ఒక మాట: ఈ రివాల్వర్ మీరే ఉద్దేశ్యంతో తెచ్చారు?"

"భయంకొద్దీ—ఆత్మరక్షణకు."

లాల్ నవ్వాడు. "వెల్, దాన్ని తీసికెళ్ళి యధాస్థానంలో పెట్టేయండి. మరో పది నిమిషాల్లో బ్లాక్ మెయిలర్ వస్తాడు. అతనితో నేను మాట్లాడుతాను. మీరు వెళ్ళి బాత్ రూంలో వుండండి. చప్పుడు చెయ్యకూడదు. జాన్ ఇప్పుడే బయటికెళ్ళి కార్లో అతనికోసం ఎదురుచూస్తుంటాడు. బ్లాక్ మెయిలర్ నాతో మాట్లాడి వెళ్ళిపోయాక జాన్ వెంబడించి అతని చర్యలు కనిపెడతాడు.

"నౌ, మూవ్ ఫాస్టు జాన్."

5

సరిగ్గా ఒంటిగంటకు కాలింగ్ బెల్ మ్రోగింది.

లాల్ సోఫాలో సిగరెట్ కాలుస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు. కాలింగ్ బెల్ ను పట్టించుకోలేదు. మరోసారి మ్రోగింది. లేచి నిలబడ్డాడు. మూడవసారి మ్రోగినప్పుడు వెళ్ళి తలుపు తీశాడు.

అవతల పొట్టిగా, లావుగా వున్న మనిషి లాల్ ని చూసి, "ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ.... నేను పొరబడ్డాను...." అన్నాడు.

లాల్ చిన్నగా నవ్వాడు, "లేదు. మీ రనుకున్న చోటుకే వచ్చారు."

అతను ముఖం చిట్లించాడు, "అయితే మీరు...."

"మూడార్ల గూఢచారి."

అతను ఉలిక్కిపడ్డాడు, "కానీ—నిన్న—ఆమె—"

"ఆమె వెళ్ళిపోయింది. నేను వచ్చాను. డీల్ సెటిల్ చేసుకోవడానికి ఎవరైతేనేం?"

"ఓ.కే., ఎస్, అవును."

"లోనికి రండి."

అతను లోనికి వచ్చి గదిలో వేగంగా కదుల్తూ బెడ్ క్రింద, టేబిల్ క్రింద, ఫోటోల వెనుక వెతకడం ప్రారంభించాడు.

"నో మైక్రోఫోన్స్" అన్నాడు లాల్.

అతను నవ్వాడు. "ముందు జాగ్రత్తకోసం...."

"మీ పేరు?"

"కామరాజ్. ఒకసారి బాత్‌రూంలో చూడవచ్చాండీ?"

"దేనికండీ?"

"ఏమీలేదు—నా బిజినెస్ అలాంటిది. సాధ్యమైనంత వరకూ యెక్కడా టిప్స్ వదలకుండా జాగ్రత్త తీసుకుంటాను. ఒకవేళ బాత్‌రూంలో ఎవరైనా టేప్ రికార్డర్‌తో...."

"మీకా సందేహం అక్కరలేదు. నిశ్చింతగా వుండండి."

"అనుమానం తీర్చుకోనిదే నిశ్చింతగా వుండలేను" బాత్‌రూంవేపు కదిలాడతను.

"మిస్టర్ కామరాజ్!" లాల్ అన్నాడు తీవ్రంగా. "మీరొక్కసారి ఆ తలుపు తెరవండి—తర్వాత ఎక్కడ వుంటారో మీరే తెలుసుకుంటారు."

"ఎక్కడ వుంటారు?"

"పోలీస్ స్టేషన్‌లో."

"వాట్! ఎందుకు?"

"ఆడవాళ్ళు స్నానం చేస్తున్నప్పుడు మగవాళ్ళు చూడకూడదని చెప్పాలా!"

"అయితే లోపల స్నానం చేస్తున్నారా? ఎవరు?"

"నా భార్య."

ఉన్నట్టుండి బాత్‌రూంలో షవర్‌నుండి నీళ్ళు పడుతున్న శబ్దం వినిపించసాగింది.

"అయితే నిన్న కలుసుకుంది మీ భార్యా?"

"కాదు."

"మరి?"

"నా భార్య చెల్లెలు."

"మీ భార్య లోపల స్నానం చేస్తోందా?"

"నిస్సందేహంగా."

"ఎలా నమ్మాలి?"

"పోలీస్ స్టేషన్ కెళ్ళకూడదనుకొంటే నమ్మి తీరాలి!"

"మీరు చాలా తెలివిగలవారిలా వున్నారు, మీ పేరేమిటి?"

"లాల్."

"లాల్! కాంతిలాల్ ఖన్నా కాదుకదా?"

"ఎందుక్కావాలి? అతనెవరో నాకు తెలియదు."

"ఆగండి. ఎందుకు తెలియదు? నాకు తెలుసు! మీరెవరో నాకు తెలుసు—డిటెక్టివ్ లాల్! మిమ్మల్నిప్పుడు గుర్తించాను! మీ ఫోటో యెక్కడ చూశానో....ఓ. కే!

డియర్ డిటెక్టివ్ లాల్, మీరీ బిజినెస్‌లో ఎలా అడుగు పెట్టారు?"

లాల్ అడుగు ముందుకేసి చూపించాడు: "ఇలా...."

కామరాజ్ ముఖం ఎర్రబడింది.

"మీ పార్టనర్—జాన్—ఎక్కడ?"

"ఇక్కడ లేడు."

"లోపల స్నానం చేస్తోంది మీ పార్ట్‌నరా? లేక మీ భార్యా? ఎలా నమ్మాలి?"

"నమ్మాలా?"

"అవును."

"సీమా డార్లింగ్!" లాల్ కేకేశాడు.

"ఏమిటండీ?" బాత్‌రూంనుండి సమాధానం.

"ఇప్పుడు నమ్మారా? లేక జాన్ గొంతు మార్చి అరిచాడనుకొంటున్నారా?"

కామరాజ్ అన్నాడు, "ఆల్‌రైట్, మిస్టర్ లాల్, మీకు పెళ్ళి కాలేదు. లోపల స్నానం చేస్తోంది మీ భార్యకాదూ, నిన్న నన్ను కలుసుకొంది ఆమె చెల్లెలూ కాదు. మీ క్లయింట్. ఇప్పుడామె బాత్‌రూంలో వుంది...."

"నా క్లయింట్ నిన్న కలుసుకుందా? దేనికి?"

కామరాజ్ నవ్వాడు. "మీకేమీ తెలియనట్టు నటించకండి! అయినా చెప్తాను వినండి: నేనొక పార్టీనుండి కొంత లోన్ అడిగాను—నెల రోజుల్లో తీర్చే ఒప్పందం మీద. ఓపెన్ క్రెడిట్. గ్యారంటీ, సెక్యూరిటీల వంటివి అవసరంలేదు. అతను ఒప్పుకొని డబ్బుతో తన మనిషిని పంపుతానన్నాడు. ఆమె నిన్న కలుసుకుంది. అయితే

కోరిన మొత్తం తీసుకు రాలేదు. నేను తిరస్కరించాను. ఆమె ట్రంకాల్ చేసి అతనితో మాట్లాడతానని చెప్పింది. నేనీ రోజు కలుసుకోటానని చెప్పాను. బహుశా ఆమె ట్రంకాల్ చేసి వుంటుంది. కానీ, అతనికి నా మీద అనుమానం వచ్చి మిమ్మల్ని నియమించాడు. అంతేనా?"

"అంతే."

"మంచిది. అతని పరతు ఏమిటి?"

"అయిదు వేలకి మించి ఇవ్వనన్నాడు. ఇష్టం లేకపోతే గంగలో దూకమన్నాడు."

"అంతేనా?"

"అంతే!"

"సరే, యెంతో రహస్యంగా వుంచమన్న ఈ వ్యవహారంలో మిమ్మల్ని ప్రవేశపెట్టి అగ్రిమెంట్ నియమాల్ని ఉల్లంఘించాడు. విశ్వాసఘాతం తలపెట్టాడు. పోనివ్వండి- విశ్వాసం మాట ఎలా వున్నా ఈ బిజినెస్‌లో పెట్టుబడి పెట్టకపోతే నష్టం అతనిదే! ఐ పిటీ హిమ్."

"మీరు చేసే బిజినెస్ ఏమిటి కామరాజ్?"

"మీకు తెలుసు. తెలుసుకోకుండా జోక్యం చేసుకోరు."

"ఆల్‌రైట్, యిప్పుడు నా క్లయింట్‌తో యేం చెప్పాలి?"

"నా సానుభూతి తెలియజెయ్యండి."

అతను ఛటుక్కున వెనక్కి తిరిగి బయట కెళ్ళిపోయాడు.

లాల్ సిగరెట్ తాగుతూ ఆలోచిస్తూండిపోయాడు.

6

"ఓహ్, లాల్!...." బాత్ రూం నుంచీ అరిచింది రూప.

లాల్ వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. "ఏమిటి రూపా?"

"నా టవల్....టవల్ అందుకోండి!"

"దేనికి?"

"నేను తడిసిపోయాను!"

"స్నానం చేశారా?"

"అవును. అతను బాత్ రూంలో చూడ్డానికి ప్రయత్నిస్తోంటే బొమ్మలా ఎలా నిలబడను? తెగించి తలుపు తెరిచి మీ రబ్బరం చెప్పారని గొడవ చేస్తే...."

"మీరు షవర్ త్రిప్పి నీళ్ళ శబ్దం చేశారు కదా?"

"అవును. కానీ నా బట్టలు తడిసిపోతాయి. ఉన్న దొక్కటే జత! బట్టలు తీసి షవర్ క్రింద నిలబడక తప్ప లేదు! త్వరగా నా టవల్ అందుకోండి— టేబిల్ మీద సూట్ కేసులో...."

"ఆల్ రైట్" లాల్ టవల్ తీసి, కొద్దిగా తెరుచుకొన్న బాత్ రూం తలుపులోంచి ఆమె చేతికందించాడు.

"థాంక్స్ లాల్!"

"త్వరగా రండి!"

అయిదు నిమిషాల్లో ఆమె గాభరాగా వచ్చి, "ఇప్పు డతను రేం చేస్తాడు?" అనడిగింది.

"తన క్లయింట్ డబుల్ క్రాస్ చేశాడు కాబట్టి, ప్రతీకారం తీర్చుకొంట్లాడు" అన్నాడు లాల్.

"అంటే?"

"అంటే—ఆ ఫోటోల్ని మీ అన్నయ్య ప్రతిష్టను

నాశనం చేసే చోటుకి పంపుతాడు."

"ఎక్కడికి!"

"మీ అన్నయ్య ప్రతిష్టను నాశనం చేసే చోటుకి. అంటే మీకు—లేదా బంధువులకు, లేదా మీ అన్నయ్య స్నేహితులకు, లేదా—"

"నిన్న నేనతన్ని కలుసుకున్నాను. నన్ను గుర్తించ లేదంటారా?"

"గుర్తించి వుంటే అతని ప్రవర్తన మరో విధంగా వుండేది. నిన్న మిమ్మల్ని చూసినప్పుడు యెలాంటి ఉలికి పాటు గానీ, తత్తరపాటు గానీ అతనిలో గమనిం చారా?"

"లేదు."

"గుడ్. అయితే మిమ్మల్ని గుర్తించలేదు."

ఫోన్ వేపు నడిచాడు లాల్. ఒక నెంబర్ డయిల్ చేసి, కృష్ణన్‌తో మాట్లాడి పెట్టేశాడు. కృష్ణన్ కారు రిజిస్ట్రేషన్ వివరాలు, యజమాని పేరు, అడ్రసు, ఫోన్ నెంబర్ వగైరా తెలియజేశాడు. లాల్ వ్రాసు కొన్నాడు.

"అతని పేరేమిటి లాల్?" అడిగింది రూప.

"కామరాజ్."

"ఎక్కడ వుంటాడు?"

"దిలీప్ నగర్‌లో."

"అయితే మీ రిప్పుడేం చేస్తారు?"

"జాన్ అతన్ని షాడో చేస్తున్నాడు. అతని చర్యల్ని గమనిస్తాడు. పరిస్థితినిబట్టి అవసరమైన నిర్ణయాలు తీసు కొంటాడు. బ్లాక్ మెయిలర్ ఆ ఫోటోలు బహిర్గతం చేసే ప్రయత్నంలో వుండవచ్చు. అది జరక్కుండా జాన్

చూస్తాడు — బ్లాక్ మెయిలర్‌ని ట్రిక్ చేసి వాటిని స్వాధీనం చేసుకొంటాడు."

"నిజంగానా? మరి నెగెటివ్స్?"

"ఒక సమయంలో ఒక ఆలోచన. ముందు ఫోటోల వల్ల రాబోయే ప్రమాదాన్ని తప్పించాలి. తర్వాత నెగటివ్స్ గురించి ఆలోచించాలి. సమయంలేదు. మీరిప్పుడు బ్యాంక్ కెళ్ళండి. దూరం కాకుండా దగ్గర్లో వున్న యే బ్యాంక్‌కైనా వెళ్ళి మీ అన్నయ్య పేర్న అక్కౌంట్ పేయీ డ్రాఫ్ట్ తీసుకోండి. ఆ డబ్బు మీరు దొంగిలించారని యెవరూ ఋజువు చెయ్యలేరు. ఆ హామీ నేనిస్తాను. అయితే దానికి రక్షణ కావాలి. మీరు డ్రాఫ్ట్ తీసుకొని వెంటనే ట్రైను వుంటే ట్రైనుకి, లేదా బస్సుకి వరంగల్ వెళ్ళిపొండి.

"అక్కడ మీ అన్నయ్య పరిస్థితి యెలా వుందో తెలియదు. అతనికి మీ కంటే ఆప్తులు లేరు. ఒకవేళ ఈ పాటికి తెలివిలోకి వచ్చివుంటే యెదురుగా మీరు లేనందుకు చాలా అప్‌సెట్ అవుతాడు. చాలా బాధపడతాడు. మీరు త్వరగా వెళ్ళండి!....ఇక్కడంతా నేను సవ్యంగా జరిగేట్లు చూస్తాను."

ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు పెల్లుబికి వచ్చాయి.

"ఓహ్, లాల్!"

హఠాత్తుగా ఆమె లాల్ గుండెలమీద వాలి రోదించసాగింది.

7

లాల్ ఆఫీసుకెళ్ళేసరికి జాన్ వున్నాడు.

రేగిపోయిన జుత్తు, చెమటపట్టిన ముఖం, దుమ్ముపట్టిన బట్టల్లో అతన్ని చూసి గాభరాగా అతని దగ్గరికెళ్ళాడు.

"ఏం జరిగింది?"

"కొంప మునిగింది!" అన్నాడు జాన్ అలసటగా.

"ఏం జరిగింది?"

"వూహించనిది జరిగింది! మరి కాస్తలో నేను హాస్పిటల్‌లో వుండేవాడిని!"

"ఏమిటి? యేమిటా అవతారం? యేం జరిగింది?"

జాన్ అన్నాడు. "నువ్వన్నట్టు అతన్ని షాడో చేశాను. అతను హోటల్ నుండి కోపంగా, ఉద్రేకంగా బయటకొచ్చి కారెక్కాడు. కారు స్టార్టుచేసి ట్రాఫిక్‌ను లెక్క చెయ్యకుండా డ్రైవ్ చేశాడు. అతన్ని ఫాలో కావడం కష్టమయింది. అయినా తప్పి పోనివ్వలేదు. తన నెవరైనా వెంబడిస్తున్నా పట్టించుకునే స్థితిలో లేడతను. చాలా అప్‌సెట్ అయ్యాడు. బహుశ నువ్వు ఎంచి మందే తినిపించావనుకుంటాను—"

"చింగులుతో కక్క మందు."

"ఆల్ రైట్. అతను దిలీప్ నగర్‌లో ఒక యిల్లు చేరుకొన్నాడు. అది అతని స్వంత యిల్లు—చక్కగా కట్టుకున్నాడు. కారు యింట్లో ఆపి లోనికెళ్ళాడు. అప్పుడతను యేం చేస్తాడో నాకు తెలుసు—రూప అన్నయ్య వినోద్ ఫోటోలతో బయటికొస్తాడు. బహుశ వాటిని యెక్కడికేనా పోస్టు చేయవచ్చు. కానీ అలా జరగలేదు."

"మరి యేం జరిగింది?"

"నేను కారును వీధ మలుపులో ఆపి నడుచుకుంటూ వెళ్ళి అతనింటి ముందాగాను. ఇల్లు మారంగా, విసిరేసినట్లు ఒంటరి ప్రదేశంలో వుంది. ఇంటిముందొక టెలిగ్రాఫ్ స్థంభం వుంది. నే నా స్థంభం దగ్గర నిలబడి సిగ

రెట్ వెల్గించి, అటూ ఇటూ చూడసాగాను—ఏదైనా ఆటో కోసం ఎదురుచూస్తున్నట్టు.

"ఇంతలో అతను యింట్లోంచి బయటికొచ్చాడు. నిదానంగా నా దగ్గరికొచ్చి, సూటిగా చూశాడు. తలెగరేసి, చిరునవ్వు విసిరి, 'మిస్టర్ జాన్?' అన్నాడు. నా గుండెలదిరాయి. అవునని తలూపాను. 'ఇక్కడి కెందుకొచ్చారు?' అన్నాడు మళ్ళీ. ఈ కాలనీలో ఒకరింటికి వెళ్ళవస్తున్నానని చెప్పాను. అతను నవ్వాడు. 'లేదు మిస్టర్! మిమ్మల్ని దారిపొడుగునా చూశాను. నన్ను వెంటాడుతూ వచ్చారు!' "

"నువ్వేమన్నావు?"

"మీరు పొరబడ్డా రన్నాను. అతను వుగ్రుడయ్యాడు. 'మీ పార్ట్నర్ నన్ను ట్రాప్ చెయ్యాలనుకొన్నాడు. మీరు వెంబడించి వచ్చారు!' అనర్చాడు. నా పార్ట్నర్ గురించి నాకేమీ తెలియదన్నాను. అతను కోపం పట్టలేక నా కాలరు పట్టి పైకి లేపి క్రిందికి దించాడు. తక్షణం అక్కడనుంచి చెక్కేయకపోతే ఫలితం చూస్తానని బెదిరించాడు. నేను లక్ష్యపెట్టలేదు. ఫలితంగా అతను పిడికిలి బిగించి నా దవడ క్రింద కొట్టాడు."

"ఎక్కడ?"

"ఇక్కడ. ఇంకా నొప్పిగా వుంది. ఆ తర్వాత నా మెడపట్టి దూరంగా నెట్టేశాడు. నేను బోర్లా పడ్డాను. లేచి వెనక్కి చూడకుండా వెళ్ళిపోతే ఇంకే కాస్త పరువు మిగిలివున్నా దక్కుతుందని చెప్పాడు. నేను లేచివచ్చేశాను."

చెప్పడం ముగించాడు జాన్.

లాల్ ముఖం ఉద్రేకంతో ఎర్రబడింది.

"వ్యవహారం చెడగొట్టేశావు, జాన్! ఇప్పుడేం జరుగుతుందో వూహించు! ఆ ఫోటోల్ని అతను పోస్టు చేస్తాడు! ఈపాటికి చేసే వుంటాడు. రేపటికల్లా అవి చేరవలసిన చోట్లకి చేరుకుంటాయి! గాడ్! నేనే మనుకొన్నాను? కేవలం నీమీద ఆధారపడి రూపకు మాటిచ్చాను! ఇప్పుడు ఇప్పుడు—అంతా తలక్రిందలైంది!

"కమాన్! ఆ యింటి పరిసరాలు వర్ణించు! చుట్టు ప్రక్కల ఇళ్ళు యెంతదూరంలో వున్నాయి? దగ్గర్లో చెట్లేవేనా వున్నాయా?"

"ఎందుకు?"

"నా కింకా ఆశగా వుంది. కామరాజ్ ఆ పని ఇంకా చెయ్యలేదని నమ్ముతున్నాను. అతని అడ్రసు మనకు తెలిసిపోయింది గనుక యిక జాగ్రత్తపడతాడు. తొందరపడి ఆ ఫోటోలతో బయటికి రాడు. తన యింటిమీద నిఘా లేదని నిశ్చయించుకున్నాకే వస్తాడు. మనం త్వరగా వెళ్ళాలి. తనమీద నిఘా లేదని ఇంకా స్పష్టంగా అతను తెలుసుకోవచ్చు. ఆ లోపు మనం చేరుకుని కంటపడని చోట కాచుకోవాలి."

"ఆ తర్వాత?"

"అక్కడికి కెళ్ళాక ఆలోచిద్దాం పద!"

పావుగంటలో, సరిగ్గా 2-50కి దిలీప్‌నగర్ చేరుకున్నారు డిటెక్టివ్‌లు.

కారును కామరాజ్ యింటికి రెండు వీధులవతల వదిలేసి, కాలినడకన అతనింటి ఎదురుగుండా గాక మరో వీధి ద్వారా వచ్చి నిలబడ్డారు.

ఇల్లు పూర్తిగా ఒంటరి ప్రదేశంలో వుంది. చుట్టు ప్రక్కల యిళ్ళు కనీసం రెండు, మూడు ఫర్లాంగుల

దూరంలో వున్నాయి. ఇంటి పరిసరాల్లో గోతులు, పెద్ద పెద్ద రాళ్లు, పిచ్చిమొక్కలు చాలా వున్నాయి.

సరిగ్గా యింటి కెదురుగా, 500 అడుగుల దూరంలో ఒక రావిచెట్టు వుంది. ఆ చెట్టెక్కితే యెవరికీ కనబడరు. బైనాక్యులర్స్‌లో చూస్తే యింటిలోపలి భాగం స్పష్టంగా కన్పిస్తుంది.

ఇద్దరూ చెట్టెక్కి కూర్చున్నారు. లాల్ చేతిలో బైనాక్యులర్స్ వుంది. దాన్ని కళ్లకి పెట్టుకుని యింటికేసి ఫోకస్ చేశాడు.

ఆ తర్వాత అన్నాడు:

"అతను యింట్లోనే వున్నాడు. కారు లోపల వుంది...."

"ఇంటి తలుపుకు తాళం వుందేమో చూడు!" అన్నాడు జాన్.

"లేదు. తలుపు ఓరగా వేసివుంది."

"కిటికీల్లోంచి అతనెక్కడేనా కనిపిస్తున్నాడా?"

"కిటికీలు తెరిచి వున్నాయి. కానీ, లోపల చీకటిగా వుంది."

"గేటు."

"మూసివుంది" లాల్ రేంజి అడ్జెస్టు చేస్తూ అన్నాడు: "కానీ గడియ పెట్టలేదు."

"ఓ. కే. అయితే అతను యింట్లోనే వుంటాడు."

"ఎలా నమ్మాలి? నడిచి వెళ్ళాడేమో!"

"ఈ కాలనీ క్రొత్తగా ఏర్పడుతోంది. నడిచి వెళ్ళి పోస్టు చెయ్యడానికిక్కడ లెటర్ బాక్స్ లేదు."

"సిగరెట్ ప్లీజ్!"

జాన్ సిగరెట్ తీసి, లాల్ పెదిమల మధ్య పెట్టి అంటించాడు.

"ఓ. కే. అతనికి ఫోటోలు బహిర్గతం చేసే వుద్దేశ్యం వుందో లేదో మనకు తెలియదు. అవునా?"

"ఎందుకు లేదు?"

"అతను క్లయింట్ కు మరో ఛాన్స్ ఇవ్వొచ్చు. అంటే, యిప్పుడతను మూప అన్నయ్యకు ఫోన్ చెయ్యాలి."

"కానీ, అక్కడ మూప అన్నయ్య"

"అదే ఆలోచిస్తున్నాను. వినోద్ యే స్థితిలో వున్నాడో కామరాజ్ కు తెలుసు. ఈ పరిస్థితిలో ఫోన్ చేస్తాడా?"

"అసలీ పరిస్థితిలో అతను బ్లాక్ మెయిల్ ఉత్తరం పంపడమే పెద్ద ఫార్సు!"

"ఫార్సు!....అంటే?"

జాన్ అన్నాడు, "కామరాజ్ స్వయంగా వరంగల్ వెళ్ళి ఆ ఉత్తరం పెట్టివచ్చాడు. వినోద్ ఆ స్థితిలో వుంటే యెందుకు పెట్టాడు? దాన్ని యెవరేనా చూస్తే వ్యవహారం బట్టబయలు కాదా? బ్లాక్ మెయిలర్స్ అంత బహిరంగంగా ప్రతిఫలం కోరరు. ఆ బిజినెస్ పరస్పర విశ్వాసంమీద ఆధారపడి వుంటుంది."

లాల్ కళ్ళు మెరిశాయి.

"పార్ట్ నర్, యూ ఆర్ కరెక్ట్! ఆలోచిస్తే రూప చాలా అబద్ధాలు చెప్పినట్లు తెలుస్తోంది. సేఫ్ లోని డబ్బూ, బ్లాక్ మెయిలర్ ఉత్తరం ఆమె అన్నయ్య తలగడ క్రింద వుండటం, సేఫ్ తాళాలు ఆమె ఇంట్లో దొరకటం ....అన్నీ ఆమె కల్పించి చెప్పింది!

"కామరాజ్ స్వయంగా అక్కడికి కెళ్ళలేదు. ఆ ఉత్తరం పోస్టులో పంపించాడు. అది రూప చేతిలో పడింది. ఆమె విషయం తెలుసుకొని భయపడింది. వినోద్ స్పృహలో లేడు. కామరాజ్ ఇచ్చిన సమయం ఎక్కువ లేదు. ఈలోపు వినోద్ తెలివిలోకి రావడం అనూహ్యం. అందుకని ఆమె స్వయంగా యీ డబ్బు చెల్లించాలను కొంది.

"బ్యాంక్‌లో డబ్బు వుండవచ్చు. కానీ, తను తీయ లేదు. చెక్కుమీద వినోద్ సంతకం కావాలి. ఇంకెవ రైనా అప్పు అడిగితే కారణా లడుగుతారు. చెప్పడం ఆమె కిష్టంలేదు. ఎంత మొత్తం చెల్లించాలో కూడ ఆమెకు తెలియదు. కాబట్టి ఆ సాయంత్రం ఆమె పిన్ని ఇంటికెళ్ళి సేఫ్‌లో దొరికినంతవరకు డబ్బు తెచ్చుకుని—ఆ తర్వాత ఈ కథ అల్లింది."

జాన్ తలూపాడు. "అయితే వినోద్ ఆక్సిడెంట్ గురించి కామరాజ్‌కు తెలియదు. అతను తప్పకుండా ఫోన్ చేస్తాడు. రెస్పాన్స్ ఎవరిస్తారు?"

"ఎవరో యిస్తారు. అక్కడి విషయం చెప్తారు. కాబట్టి కామరాజ్, వినోద్ తెలుసుకొనే వరకు ఆగు తాడు."

సమయం దాదాపు గంట గడిచింది. మధ్య మధ్య లాల్ బైనాక్యులర్స్‌లో చూస్తూనే వున్నాడు.

ఇంట్లో యెలాంటి కదలిక లేదు. సుమారు అయిదు నిమిషాలు గడిచాక, లాల్ మళ్ళీ చూసి, ఉలిక్కి పడ్డాడు.

"లోపలి కెవరో వెళ్తున్నారు!"

"ఎవరు?"

"ఎవరో అమ్మాయి."

జాన్ ఛటుక్కున కొమ్మల్లోంచి చూశాడు. "ఎవ రామె?"

"వేషం చూస్తే పనిపిల్లలా వుంది...." అన్నాడు లాల్.

పనిపిల్ల ఆకారం గేటు తెరుచుకొని లోనికెళ్ళింది. వరండా చేరుకుని, ఓరగా వేసివున్న తలుపు తోసుకొని లోనికి ప్రవేశించి—రెండు నిమిషాలు గడిచాక వేగంగా పరిగెత్తి రాసాగింది....

"వాట్ హేపెండ్?"

లాల్ ఛటుక్కున బైనాక్యులర్స్‌లో చూశాడు.

"అరె, నోరు తెరిచి అరుస్తోంది! ఆమె ముఖంలో భయం వుంది!"

"కమాన్, వెళ్దాం!"

ఇద్దరూ చెట్టుదిగి ఇంటికేసి పరిగెత్తారు. ఇల్లు చేరుకొనేటప్పటికి పనిపిల్ల రోడ్డుమీద వందగజాలదూరంలో వుంది.

"నువ్వెళ్ళి ఆమెని పట్టుకో!" అన్నాడు లాల్.

జాన్ రోడ్డుమీద పరిగెత్తాడు.

లాల్ గేట్లోంచి ఇంట్లోకి పరిగెత్తాడు. వరండా చేరుకొని బార్లా తెరిచివున్న తలుపులోంచి లోనికెళ్ళి అటూ ఇటూ చూశాడు.

ఎవరూ లేరు.

గబగబ నడిచి ప్రక్కగదిలోకెళ్ళాడు. అది బెడ్ రూం. బెడ్‌రూంలో యెక్కడివస్తువు లక్కడి తీర్చిదిద్దినట్లు అమర్చి వున్నాయి. కానీ, బెడ్ క్రింద విశాలంగా

రక్తం మడుగుకట్టి వుంది. దుప్పటి రక్తంలో తడిసి వుంది. బెడ్ మీద వెల్లికిలా శవం వుంది.

లాల్ దగ్గరికెళ్ళి చూశాడు. కామరాజ్ బెడ్ మీద అడ్డంగా, వెల్లకిలా పడివున్నాడు. అతని కళ్ళు కప్పుకేసి వున్నాయి. కాళ్ళు క్రింద వ్రేలాడుతున్నాయి.

అతని నుదుటిలో యేర్పడ్డ రంధ్రంనుంచి రక్తం ప్రవహించి, తలచుట్టూ మడుగుకట్టి, నెమ్మదిగా నేలమీద ధారగా పడుతోంది.

శవం కుడిచేతి ప్రక్కన రివాల్వర్ వుంది.

వెనుక అడుగుల చప్పుడు వినిపించడంతో వెనక్కి తిరిగిచూశాడు లాల్.

జాన్ పనిపిల్లతో లోనికి వచ్చి, ఒక్క అడుగు వెనక్కి వేసి నోరు తెరిచాడు.

"మర్డర్" అన్నాడు లాల్.

జాగ్రత్తగా శవంమీదకు వంగి, చెయ్యి అందుకొని నాడీ చూశాడు. కొట్టుకోవడంలేదు. శరీరంలో కొద్దిగా వెచ్చదనం వుంది.

"ఆ రివాల్వర్ రూప దగ్గర చూశాను" అన్నాడు జాన్.

లాల్ తలూపి పనిపిల్లను చూశాడు. ఆమెకు పది హేనేళ్ళుంటాయి. భయంతో ఆమె ముఖంలో నెత్తురు అదృశ్యమై తెల్లకాయితంలా వుంది.

"ఆమెను బయటికి తీసికెళ్ళు. కృష్ణన్ కు ఫోన్ చేయ్!" అన్నాడు లాల్.

పావుగంటల్ పోలీస్ స్క్వాడ్ చేరుకుంది. క్రైమ్ ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణన్ శవాన్ని చూసి తన స్టాఫ్ కి చకచక

ఆజ్ఞలు జారీచేశాడు. ఆ తర్వాత డిటెక్టివ్‌లతో కేసు గురించి చర్చించాడు. లాల్ కేసు వివరించి, హతుని ఇంట్లో బ్లాక్‌మెయిల్ ఫోటోల కోసం గాలించమని చెప్పాడు.

కృష్ణన్ తన రొటీన్‌వర్క్‌లో వెళ్ళిపోయాక, లాల్ కాస్సేపు సిగరెట్ తాగుతూ ఆలోచించి జాన్‌తో అన్నాడు:

"వెల్, మనం వెంటనే వరంగల్ వెళ్ళాలి."

"ఎందుకు?" జాన్ అడిగాడు.

"డోంట్ బీ సిల్లీ! హత్య యెవరు చేశారో మనకు తెలుసు."

8

వరంగల్ అర్ధరాత్రి అనూహ్యంగా వూడిపడ్డ డిటెక్టివ్‌లని చూసి నిశ్చేష్టురాలైంది రూప.

"ఓహ్, లాల్! ఏమిటిది? యెందుకొచ్చారు?"

ఆమె అరుపు విని లాల్ సూటిగా చూశాడు. ఎర్రబడ్డ ముఖంతో, రెప్ప వేయకుండా చూస్తూ, గజగజ వణుకుతోందామె.

"చెప్పండి! ఏం జరిగింది?"

లాల్ తల తిప్పి బెడ్‌మీద చూశాడు. వినోద్ స్పృహ లేకుండా పడి వున్నాడు. వొళ్ళంతా కట్లు వున్నాయి.

లాల్ రూప చెయ్యి పట్టుకొని, "ఇంతవరకూ స్పృహ రాలేదా?" అనడిగాడు.

ఆమె అడ్డంగా తలూపింది.

"మీరెక్కడి కెప్పుడొచ్చారు?"

"సాయంత్రం ఆరుగంటలకు."

"మీ సూట్ కేసు, బ్యాగు, ఎక్కడ వున్నాయి?"

"ఇంట్లో."

"పదండి, చూద్దాం."

"దేనికి? అసలేమిటిది....? మీ రెండు కిలా వచ్చారు?...."

"ఆ విషయాలన్నీ యిక్కడ మాట్లాడ్డం మంచిది కాదు. ఇంటికి పదండి."

లాల్ ఆమె చెయ్యి పట్టుకొని గబగబ నడిచాడు. జాన్ వెంబడించాడు. ముగ్గురూ నర్సింగ్ హోం బయట కారెక్కారు.

దారిపొడుగునా ఆమెని మాట్లాడనివ్వలేదు—యెంత వారించినా వినకుండా ఆమె హిస్టరికల్ గా అరవసాగింది. అతి ప్రయాసమీద ఆమెచేత ఇంటికి దారి తెలుసుకుని చేరుకున్నారు.

ఇంట్లో ఆమె సూట్ కేసు, బ్యాగు, హాల్లో సోఫా మీద పడివున్నాయి.

లాల్, రూపను మరో సోఫామీద కూర్చోబెట్టి, "మీరలా అప్ సెట్ అవనవసరంలేదు. మీ రిక్కడికి ప్రశాంతంగా మీపని పూర్తిచేసుకుని చేరుకొన్నారుకదూ? వెల్, వెల్, మీ రింకా నటించకండి. ఇప్పుడు చెప్పండి! మీ రివాల్వర్ ఎక్కడ వుంది?"

"నా రివాల్వరా? నాకు రివాల్వర్ ఎక్కడిది?"

"ప్లీజ్ రూపా, సమాధానం సరిగా చెప్పండి. మీరు హైద్రాబాదుకి మీ అన్నయ్య రివాల్వర్ తెచ్చారు. అవునా?"

"అవును."

"ఇప్పుడది ఎక్కడ వుంది?"

"సూట్ కేసులో."

"జాన్, సూట్ కేసు తెరువ్!"

జాన్ సూట్ కేసు తెరిచాడు. అందులో టాయిలెట్ వస్తువులు, టవల్, వగైరాలు వున్నాయి. రివాల్వర్ లేదు.

"ఇందులో రివాల్వర్ లేదు" అన్నాడు జాన్.

రూప ఉలిక్కిపడింది.

"బ్యాగులో చూడు!" అన్నాడు లాల్.

జాన్ బ్యాగు తెరిచి చూశాడు. అందులోంచి ఒక డ్రాఫ్ట్ తీసి, "రివాల్వర్ యిందులో కూడా లేదు" అన్నాడు.

"ఓహ్. ఏమిటిది! నేను బ్యాంక్ కు వెళ్ళే ముందు బ్యాగులోంచి రివాల్వర్ తీసి సూట్ కేసులో పెట్టాను. బ్యాంక్ నుంచి తిరిగివచ్చి రూం ఖాళీచేసి వచ్చేశాను. నా గదిలో కెవరు వెళ్ళారు?" అంది రూప.

"బ్యాంక్ కి మీ రెప్పుడెళ్ళారు?"

"మీరు వెళ్ళిన వెంటనే—ఒకటిన్నరకు."

"ఎప్పుడు తిరిగి వచ్చారు?"

"మూడు గంటలకు."

"బ్యాంక్ లో ఎంతసేపు వున్నారు?"

"సుమారు ముప్పావు గంట — చాలా రష్ గా వుంది."

"అంటే మీరు 1-30 నుండి 3-00 గం॥ వరకు బయట వున్నారన్నమాట. గది యెప్పుడు ఖాళీ చేశారు?"

"3-15 కి."

"ఆ తర్వాత?"

"బస్ డిపో కెళ్ళాను. వెంటనే బస్సు దొరికింది. బయలుదేరి వచ్చేశాను."

"బ్యాంక్ కి వెళ్ళేముందు మీరు కామరాజ్ దగ్గర కెళ్ళలేదా?"

"ఏమిటీ?"

"కామరాజ్ దగ్గరికి."

"కామరాజ్! అతని దగ్గరి కెందుకు?"

"వ్యవహారం సెటిల్ చేసుకోవడానికి."

"వ్యవహారమా? ఏమిటి మీ రనేది? నేనేం చేశానని అనుకుంటున్నారు?"

"సరిగ్గా మీరేం చేశారో నేనిలా అనుకుంటున్నాను" అన్నాడు లాల్. "కామరాజు ఆ ఫోటోల్ని బహిర్గతం చేస్తాడని నేను చెప్పినప్పుడు మీరు భయపడ్డారు. మా శక్తి సామర్థ్యాల్ని అనుమానించారు. మా పైన విశ్వాసం నశించి యీ వ్యవహారాన్ని మాపై ఆధారపడకుండా స్వయంగా పరిష్కరించా లనుకున్నారు. అందువల్ల, హోటల్లో మీ దగ్గరనుండి నేను వెళ్ళిపోయాక మీరు కామరాజ్ కు ఫోన్ చేశారు. అంతకు ముందు అతని పేరు వుండే ప్రాంతం నన్నడిగారు. వాటి సహాయంతో టెలిఫోన్ డైరెక్టరీలో అతని నెంబర్ గాలించారు.

"జాన్ అతన్ని షాడో చేస్తున్నాడని మీకు తెలుసు. కామరాజ్ అప్పుడు యింటికే వెళ్తున్నాడని వూహించారు. కాబట్టి అతనికి ఫోన్ చేసి మీరు వెంటనే అతనింటికి వస్తున్నట్లు, ఆ ఫోటోల విషయంలో ఒక నిశ్చయానికి వచ్చి డబ్బు చెల్లించాలనుకున్నట్లు, కాబట్టి తొందరపడి బహిర్గతం చేయకూడదని వేడుకున్నారు.

"అంతేకాదు, మీ రక్కడికి వెళ్ళాలనుకుంటే, మీ కడ్డుగావున్న జాన్ని తొలగించడానికి అతని గురించి కామరాజ్ కు చెప్పారు. కామరాజ్ మీ మాటలు విని బయటి కొచ్చి, జాన్ని గాయపర్చాడు. మీరు ఫోన్ చేసేవరకు అతనికి తనమీద నిఘా వుందని తెలీదు.

"జాన్ తిరిగి వచ్చేశాడు. అప్పుడు మీరు వెంటనే కామరాజ్ ఇంటికి వెళ్ళారు.... బ్యాగులో డబ్బుతో, దాని క్రింద రివాల్వర్ తో.

"ఎలాగైనా కామరాజ్ ని అయిదు వేలు తీసుకోమని బ్రతిమలాడారు. మిగతా డబ్బు వీలైనంత త్వరలో యేర్పాటు చేస్తానన్నారు. అతను వొప్పుకోలేదు. పూర్తి డబ్బు తక్షణం కావాలి—లేదా ఫోటోల్ని గాలికి వదులుతానని చెప్పాడు.

"పైగా మీ రతన్ని కలుసుకున్నట్లు అన్నయ్యకు చెప్తాడని భయపడ్డారు. ఆ తర్వాత పరిణామాల్ని వూహించుకొని డీలా పడిపోయారు. ఈ పరిస్థితిని శాశ్వతంగా తప్పించకపోతే మీ అన్నా చెల్లెళ్ళ మధ్య పెద్ద అగాధం ఏర్పడుతుంది. కాబట్టి వెంటనే బ్యాగులోంచి రివాల్వర్ తీసి అతన్ని షూట్ చేశారు."

రూప కెవ్వున అర్చింది.

"ముందు మీరతన్ని చంపాలనుకుని వెళ్ళలేదు. కానీ అక్కడికి వెళ్ళాక అలాంటి పరిస్థితి కల్పించుకున్నారు. అతన్ని షూట్ చేసి కంగారు పడ్డారు. ఆ కంగారులో మీరేం చేశారో మీకే తెలియదు—రివాల్వర్ శవందగ్గర వదిలేశారు. అది సింగిల్ యాక్షన్ రివాల్వర్. ఎక్కువ

శబ్దం చెయ్యదు. ఆ యిల్లు యేకాంతంగా వుంది కాబట్టి దాని శబ్దం యెవరికీ విన్పించదు. మీరు క్షేమంగా బయట పడి పారిపోయారు. అప్పుడు బ్యాంక్ కు వెళ్లి డ్రాఫ్ట్ తీసుకుని, గది ఖాళీ చేసి బస్సెక్కారు."

రూప కొయ్యబొమ్మలా వుండిపోయింది.

లాల్ మళ్ళీ అన్నాడు, "ఆ రివాల్వర్ మీద మీ వేలి ముద్రలుంటాయి. మీరు యెవరో తరుముకొస్తున్నట్లు హత్య చేసి పారిపోయి రాకుండా,—నిదానించి, సమయ స్ఫూర్తిగా ప్రవర్తిస్తే, ఆ రివాల్వర్ తో బాటు మీ అన్నయ్య ఫోటోలుకూడా తెచ్చుకునేవారు."

"నాన్సెన్స్! పిచ్చిగా మాట్లాడుతున్నారు! ఆ హత్య నేను చేసివుంటే రివాల్వర్ అక్కడ వదిలేదాన్ని కాదు! దాన్ని యెవరో దొంగిలించారు" అర్చింది రూప.

9

మర్నాడు ఉదయం 10 గంటలకు ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణన్ ఏజెన్సీ ఆఫీసులో కలుసుకున్నాడు.

"పోస్టుమార్టమ్ రిపోర్టు ప్రకారం హత్య నిన్న మధ్యాహ్నం 1-00—2-00 మధ్య జరిగింది. హత్యా సలంలో దొరికిన రివాల్వర్ తో హత్య జరిగింది. ఆ రివాల్వర్ సిలెండర్ లో ఒక బుల్లెట్ తక్కువ వుంది. శవం తలలో లభించిన బుల్లెట్ ఆ రివాల్వర్ నుండి వెలువడినదే.

ప్రతి రివాల్వర్, పిస్టల్, లేదా రైఫిల్ బ్యారెల్ లోపలి ఉపరితలం బుల్లెట్ వెలువడుతున్నప్పుడు దాని పైన కొన్ని ప్రత్యేకమైన గుర్తుల్ని యేర్పరచే విధంగా చెక్కి వుంటుంది. ఈ గుర్తు లేర్పరచే ఆకృతులు మనిషి వేలిముద్రలలాగే ఒకదానితో ఒకటి కలవవు.

కాబట్టి బుల్లెట్ పేల్చబడ్డప్పుడు దానిమీద ఏర్పడ్డ గుర్తుల్ని, అదే ఆయుధంలో టెస్టు బుల్లెట్స్ పేల్చి వాటి మీద యేర్పడ్డ గుర్తుల్నీ, మైక్రోస్కోపులో పరీక్షించి అవి రెండూ ఒకే ఆయుధం నుండి వెలువడ్డాయా, లేదా అన్నది నిర్ణయిస్తారు. కాబట్టి, ఈ కేసులో శవం తలలో లభించిన బుల్లెట్, హత్యా స్థలంలో దొరికిన రివాల్వర్ నుండి వెలువడింది....ఇది బాలస్టిక్స్ రిపోర్టు.

"ఇక మీరు చెప్పినట్లు బ్లాక్ మెయిల్ ఫోటోలకోసం గాలించాం. ఇంట్లో ఎక్కడా సేఫ్‌లాటిది లేదు.ఎక్కడా రహస్యస్థలం లేదు. అవకాశం వుందనుకొన్న ప్రతి చోటా ఫోటోల ఉనికి కోసం గాలించాం. ఫలితం లేదు. శవం జేబులో ఒక తాళం చెవులగుత్తి దొరికింది. అందులో ఏడు తాళాలున్నాయి. కారు ఇగ్నిషన్, డిక్కీ, ఇంటి గేటు, తలుపు మొదలైనవాటికి చెందినవి.

"ఆ తర్వాత బాత్ రూంలో వొక టార్చిలైటు దొరికింది. అదక్కడెందుకుందో తెలియదు. అది వున్న స్థలాన్ని మార్కు చేసి, ఫోటోలు తీశాం. దానిమీద వేలిముద్రలు లేవు.

"హత్య చేసిన మనిషి ముందు భాగం గుండా వచ్చి, పెరటి తలుపుగుండా వెళ్ళి వుండాలి—వెనుక తలుపు తెరిచివుంది. అవతల యెలాటి అడుగుజాడలు లభించ లేదు...."

జాన్ అన్నాడు. "బాత్ రూం గురించి చెప్పండి. దాని స్థితి యెలా వుంది?"

"నేల పొడిగా వుంది. టబ్ ఖాళీగా వుంది. అయితే వాష్ బేసిన్‌లో టాప్ నీళ్ళు సన్నగా పడుతున్నాయి."

"బేసిన్‌లో రక్తపు మరకలు...."

"లేవు."

"బాత్‌రూంలో యేదైనా టవల్ కన్పించిందా?"

"కన్పించింది. దాన్ని పరీక్షించాం. రక్తం మరకలు లేవు. తడి చేతులు తుడుచుకొన్నట్లు కూడ లేదు."

"బాత్‌రూంను వర్ణించండి!"

"బాత్‌రూం 8 అడుగుల పొడవు, 12 అడుగుల వెడల్పు వుంది. దక్షిణం వేపు సీలింగుకి ఒక అడుగు క్రింద రెండు అద్దాల వెంటిలేటర్స్ వున్నాయి. బేతింగ్ టబ్, షవర్‌లు ఒకదాని కొకటి అభిముఖంగా, ఉత్తర-దక్షిణ దిశల్లో వున్నాయి. తూర్పువేపున వాష్ బేసిన్, పడమర వేపున గోడకి అద్దం వున్నాయి. షవర్ పక్కన స్టాండ్ వుంది, సీలింగ్ మధ్య ఎలక్ట్రిక్ దీపం వ్రేలాడు తోంది...."

"ఎన్ని సబ్బులున్నాయి?"

"ఒక్కటి. అది పొడిగా వుంది. ఒక షాంపూ బాటిల్ కూడా వుంది."

"గోడకున్న అద్దం ఎలా వుంది? ముందు స్టాండు వుందా? ఏ సైజు?"

"అరడగు సైజులో చతురస్రాకారంగా వుంది. స్టాండు లేదు."

"గోడకు సమాంతరంగా బిగించి వుందా?"

"లేదు. క్రిందిభాగం గోడ నానుకొని వుంది. పైభాగం ముందుకు వంగి వుంది."

"అంటే కొంత కోణంలో బిగించి వుందన్నమాట. ఎంత కోణంలో?"

"సుమారు 45 డిగ్రీలు."

"అద్దాని కెదురుగా వాష్ బేసిన్ వుంది కదూ?"

"వుంది."

"దాని పైన ఏముంది?"

"ఏమీ లేదు."

"బాగా ఆలోచించండి. వాష్ బేసిన్ పైన గోడమీద ఏమీ లేదా? చిన్న స్టాండు గానీ, యేదేనా గుర్తు గానీ...."

"మీరు మనోనేత్రంతో చూస్తున్నారా? అక్కడేమీ లేదు."

"మీరు ప్రత్యక్షంగా చూడనిది నేను మనోనేత్రంతో చూస్తున్నాను. ఇన్‌స్పెక్టర్, వాష్ బేసిన్ పైన యేదో వుండాలి. బాగా గుర్తు చేసుకోండి!"

"ఏదో అంటే యేమిటి? బల్లి వుండాలా? లేక బొద్దింక...."

జాన్ నవ్వాడు. "ఆల్ రైట్, అక్కడేముందో గుర్తు లేదు. లేదా గమనించలేదు. గమనించి వుంటే బల్లియా, బొద్దింకా అని సందిగ్ధంలో పడరు. వాష్ బేసిన్ పైన ఏదో వుంది. బల్లి బొద్దింకల్లాటి పురుగులు కావు. చలించే వస్తువు అంతకన్నా కాదు. స్థిరంగా వున్న వస్తువు, లేదా గుర్తు."

"మీ ఉద్దేశ్యంలో రక్తం మరకా?"

"కాదు. గోడమీద అద్దానికీ నేలమీద టార్చికీ సంబంధాన్ని తెల్పి చెప్పే గుర్తు."

"ఆ రెంటికీ సంబంధం యేమిటి?"

"అవి ఫోటోలున్న రహస్య స్థలానికి మార్గం చూపే పరికరాలు."

"ఎలా?"

"కాస్సేపు మీరే కామరాజ్ అనుకోండి. మీరు బ్లాక్ మెయిలర్. మీ దగ్గర కొందరికి సంబంధించిన వ్యక్తిగత రహస్యాలున్నాయి. వాటిని ఒకచోట భద్రంగా దాచారు. ఆ చోటు ఎవరూ కనుక్కోలేరు. అక్కడ దాచిన రహస్యాలతో యేదేనా అవసరం వస్తే, లేదా— క్రొత్త రహస్యాల్ని ప్రవేశపెట్టదలిస్తే, మీరు టార్చిలైట్‌తో బాత్‌రూం కెళతారు. తలుపు మూసి చీకటి చేస్తారు. టార్చి వెలిగించి వాష్‌బేసిన్ దగ్గరి కెళ్తారు. అక్కడ నిలబడి దానిపైన గోడమీద వున్న గుర్తు దగ్గర టార్చి వుంచుతారు. ఆ గుర్తు ఎదురు గోడమీదవున్న అద్దం కేంద్రబింబానికి సూటిగా వుంటుంది. అక్కడ టార్చి వుంచితే వెలుతురు అద్దంమీద పడుతుంది. అప్పుడు దానిపైన పడ్డ వెలుతురు పరావర్తనం చెంది నేలమీద ఒక నియమిత స్థలంలో పడుతుంది. అదే రహస్యస్థలం."

కృష్ణన్ నవ్వాడు. "మ్యాజిక్ షోలా వుంది! అంత హంగామా యెందుకు? ఆ స్థలానికి యేదేనా బండ గుర్తు పెట్టుకోవచ్చుగా?"

"పెట్టుకోవచ్చు. కానీ కూడదు. కామరాజ్ ప్రతి చిన్న జాగ్రత్తనూ సూక్ష్మదృష్టితో ఆలోచిస్తాడు. అలాటి ఏర్పాటు చేస్తే ఆ స్థలం ఎవరూ కనుక్కోలేరని అతని ధీమా."

"అవును. బాత్‌రూంలో టార్చి వుందని చెప్పకపోతే మీరు కూడా కనుక్కునేవారు కాదు, అవునా?"

జాన్ తలూపాడు.

"వెరీ వెల్! ఇప్పుడు మీ మాటల్ని యే ఆధారంతో నమ్మమంటారు?"

"నేను నమ్మమనటంలేదు. మీరు స్వయంగా అక్కడికి వెళ్ళి నేను చెప్పిన ప్రయోగం చెయ్యండి. నేలమీద మీరు టార్చిని మార్క్ చేసిన స్థలానికి సమీపంలోనే రహస్య స్థలం వుంటుంది. హత్య చేసిన మనిషి ఆ స్థలంలో తన రహస్యాలు తీసుకొని, టార్చి వదలి వెళ్ళి పోయాడు."

"వెళ్ళి పోయాడు....? అంటే, హత్య చేసింది పురుషుడా? ఎవరు?"

జాన్ తలూపాడు.

"నవీన్!"

"అసంభవం!"

"అవును. విషయాన్ని ఒకే కోణంనుంచి ఆలోచిస్తూ కచ్చితమైన నిర్ణయానికి వచ్చామనుకొన్న తర్వాత ఇలాటి చేదు వాస్తవాన్ని ఉన్నపళంగా మింగేయడం కష్టమే మరి! మొదటినుంచీ యీ కేసుని రూప నాధారం చేసుకొని ఆలోచించాం. ఇప్పుడామె స్థానంలో నవీన్‌ను వూహించండి: ఎన్నో చిక్కు సమస్యలు పోతాయి."

"సరే, నవీన్ ఆధారంగా మీ కథనం యేమిటో వివరించండి?"

జాన్ ప్రారంభించాడు:

"నా కథనంలో రూప స్థానంలో నవీన్ వుంటాడు. నవీన్ అంటే నవీన్ ఒక్కడే. బ్లాక్ మెయిల్ లో ఇరుక్కుంది అతనే, హత్య చేసింది అతనే.

"అతని రహస్యాలు ఫోటోల రూపంలో కామరాజ్ దగ్గర వున్నాయి. అతను తడవకి పదివేల చొప్పున నవీన్ దగ్గరనుంచి లాగుతున్నాడు. అలా ఎంత లాగాడో మనకు తెలియదు. అయితే యిలాగే కొనసాగితే, కొంతకాలానికి

వ్యాపారంలో విపరీతంగా ఆర్థిక లోటు యేర్పడి తన తల్లికి తెలిసిపోతుందని భయపడ్డాడు. అందుకే కామరాజ్ నుంచి శాశ్వతంగా ముక్తి పొందాలనుకొని ఈ హత్య చెయ్యడానికి నిశ్చయించుకొన్నాడు.

"ఆ అవకాశం వినోద్ ఆక్సిడెంట్ ద్వారా లభించింది. వినోద్ ఆక్సిడెంట్ జరక్కముందు నవీన్‌కు కామరాజ్ నుండి ఆ ఉత్తరం వచ్చివుండాలి. ఆ వుత్తరంలో కామరాజ్ డబ్బు యెలా చెల్లించాలో సూచనలిచ్చాడు. కానీ యెంత మొత్తం చెల్లించాలో చెప్పలేదు. ఇది చాలా కాలంగా సాగుతున్న వ్యవహారం కాబట్టి ఆ అవసరం లేదని అతని ఉద్దేశ్యం—యెంత చెల్లించాలో నవీన్‌కు తెలుసు. అయితే ఆ మొత్తం చెల్లించకుండా, డబుల్ క్రాస్ చేసి, ఆ తర్వాత కామరాజ్‌ని హత్య చేసి మరో వ్యక్తిని యిరికించాలనుకొన్నాడు.

"వినోద్‌కు ఆక్సిడెంట్ జరిగి స్పృహ కోల్పోయాడు. ఈ పని వినోద్‌ను ఆసరాగా చేసుకొని చేస్తే బావుంటుందని నవీన్ అనుకొన్నాడు. అంటే యీ బ్లాక్ మెయిల్ గేమ్‌ను వినోద్ మీదకు మళ్ళించాలి. కామరాజ్ వద్దకు వినోద్ మధ్యవర్తిగా డబ్బుతో మూపను పంపాలి. ఆ డబ్బు యెప్పటిలా పదివేలు కాకూడదు—తక్కువ మొత్తంతో కామరాజ్ ఘర్షణకు దిగేలా చెయ్యాలి.

"బ్యాంకునుండి నవీన్ ఆ డబ్బు బుద్ధిపూర్వకంగా ఈ హత్యలో ఉపయోగించడానికే తెచ్చాడు. తల్లిని మభ్యపెట్టి, దాన్ని సేఫ్‌లో వుంచి, అదే రాత్రి రహస్యంగా తీసి, మర్నాడుదయం నర్సింగ్ హోం కెళ్ళాడు.

"అక్కడ యెవరి కంటబడకుండా స్పృహ తప్పివున్న

వినోద్ తలగడక్రింద ఆ డబ్బు పెట్టి, దానితోబాటు బ్లాక్ మెయిల్ ఉత్తరం కూడా పెట్టాడు. ఆ తర్వాత అక్కడ తన మనిషిని నిఘా వుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

“అక్కడనుంచి రూప యింటికెళ్ళి, సేఫ్ తాళాలు ఆమె దృష్టి నాకర్షించే చోటపడేసి, తిరిగి ఇంటికెళ్ళి, బెదిరించిన వ్యక్తికి డబ్బు అవసరం ఇప్పట్లో లేదని తల్లికి చెప్పాడు.

“సేఫ్‌లో దొంగతనం యెప్పటికైనా బయటపడక తప్పదు. అప్పుడు రూపను దొంగను చేస్తే, ఈ హత్య విషయంలో యెవరైనా ఒకటికి నాలుగు జోడించి పదహారు వూహించుకొంటారు. రూప సులువుగా హంతకురాలవుతుంది.

“అయితే రూప ఆ ఉదయం నిద్ర లేచి, యింట్లో ఆ తాళాలు చూసి, గాభరా పడి పిన్ని దగ్గరకి వచ్చి వాటిని యిచ్చేసి వెళ్ళిపోయింది. ఆమె తిన్నగా వినోద్ దగ్గర కెళ్ళుందని నవీన్‌కు తెలుసు. వెంటనే రంగంలో దిగితే బాగుంటుందనుకొన్నాడు. కాబట్టి సేఫ్ తెరచి డబ్బు పోయిందన్నాడు.

“రూప నర్సింగ్ హోంలో ఆ ఉత్తరం చూసి అది తన అన్నయ్యకే ఉద్దేశించిందని అభిప్రాయపడింది. ఆ ఉత్తరంతోబాటు డబ్బు చూశాక ఆమె కామన్ సెన్స్ కోల్పోయింది. ఆ డబ్బు అక్కడెవరు పెట్టారన్న ఆలోచన ఆమె కసలు రాలేదు. ఆ రోజుతో గడువు తీరిపోతుంది. ఆ ఉత్తరంలో విషయం చదివి, దాన్ని చింపి పారేసి బయటపడింది. నిజానికి ఆమె అన్న వినోద్ ఏ బ్లాక్ మెయిలింగ్ లో ఇరుక్కోలేదు.

"ఆమెను అనుక్షణమూ కనిపెడుతున్న నవీన్ మనిషి ఆమెను ఫాలో చేస్తూ హైద్రాబాద్ చేరుకొన్నాడు.

"రూప హైదరాబాద్ చేరుకున్నాక తానెంత అవివేకంగా ప్రవర్తించిందో తెలుసుకొని, ఆమె పిన్ని నుండి ప్రమాదాన్ని ఆశించి, మా రక్షణ కోరి అజ్ఞాతవాసంలోకెళ్ళింది. ఆమెను ఫాలో చేస్తున్న మనిషి ఆమె ఆచూకీ నవీన్‌కు తెలియజేశాడు. వెంటనే నవీన్ తల్లితో బయలుదేరివచ్చి ఆమెను దొంగగా నిరూపించడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ వ్యవహారం తనమీదకే తిరగబెట్టేసరికి జారుకున్నాడు.

"దానివల్ల అతనికొచ్చే నష్టమేమీ లేదు. ఆ పరిస్థితిలో కామరాజ్‌ని అంతం చేస్తే రూప హంతకురాలు కావడమే గాక, దొంగకూడా అవుతుంది. డబ్బు విషయంలో ఘర్షణపడి ఆమె హత్య చేసిందని ఎవరైనా భావిస్తారు. ఈ ఆలోచనతో అతను రూప కదలికల్ని జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ, ఆమె బ్యాంక్ కెళ్ళాక ఆమె గదిలో ప్రవేశించి రివాల్వర్ తీసుకొని, కామరాజ్‌కు ఫోన్ చేసి నా విషయం చెప్పి, నన్ను తరిమేసి అతనింటి కెళ్ళాడు. అక్కడతనితో కాస్సేపు మాట్లాడి షూట్ చేశాడు.

"రివాల్వర్ మీద రూప వేలిముద్ర లుంటాయి. అవి చెడిపోకుండా గ్లోవ్స్ ఉపయోగించాడు. హత్య చేశాక రివాల్వర్ అక్కడ పడేసి, పెరటిదారి గుండా పారిపోయి తల్లిదగ్గరి కెళ్ళాడు. ఆ తర్వాత వరంగల్ చేరుకొన్నాడు."

కృష్ణన్ తలూపాడు, "మరి ఫోటోలు?"

జాన్ నవ్వాడు. "ఫోటోలు ఖచ్చితంగా నేను చెప్పిన స్థలంలోనే వుంటాయి. అక్కడ దొరికిన టార్చిమీద వేలి ముద్రలు లేవు కాబట్టి నవీన్ ఆ ఫోటోల్ని కాజేశాడు— ఫోటో లెక్కడ వున్నాయో తెలుసుకోకుండా హత్య చెయ్యడు."

కృష్ణన్ ముఖం ఎర్రబడింది.

లాల్ అన్నాడు: "బ్లాక్ మెయిల్ లో ఇరుక్కుంది నవీన్ అని ఆధార మేమిటి?"

"ఇప్పుడు మనం కామరాజ్ యింట్లో రహస్య స్థలం సోదా చెయ్యాలి. అక్కడ దొరికే ఆధారాల్నిబట్టి కేసు తేలిపోతుంది—లెటజ్ గో!...." లేచి నిలబడ్డాడు జాన్.

10

లాల్ బాత్ రూం తలుపు తెరిచి నేలమీదచూశాడు. తెల్లటి రాతిపలకలు మిలమిల మెరుస్తున్నాయి. తలుపు పూర్తిగా తెరిచి లోని కడుగు పెట్టాడు. జాన్, కృష్ణన్ లు అతన్ని వెంబడించారు.

లాల్ వాష్ బేసిన్ దగ్గరికెళ్ళి చూశాడు. దానికి మూడంగుల పైన గుండ్రటి ఆకారంలో, ఎర్రటిరంగులో, చిన్న గుర్తు వుంది.

జాన్ దాన్ని చూసి చటుక్కున కృష్ణన్ వేపు తిరిగాడు.

"ఇన్ స్పెక్టర్, టార్చి వెలిగించు నేను చెప్పిన ప్రయోగం చెయ్యండి. లాల్, నువ్వు తలు పేసి రా!"

లాల్ తలుపు మూశాక గది చీకటి అయింది. కృష్ణన్

టార్చి వెల్గించి, గోడమీద గుర్తు గాలించి, దానికి ఆనించి ఎదురు గోడమీది అద్దంపైన ఫోకస్ చేశాడు.

కాంతి పరావర్తనం చెంది నేలమీద ఒక రాతి పలక నాక్రమించుకొంది.

జాన్ గబగబ అక్కడకెళ్ళి, కూర్చొని పరీక్షించాడు. ఆ రాతి పలకచుట్టూ ప్లాస్టరింగ్ చేసిలేదు. దానిచుట్టూ సన్నటి సందు వదలివుంది. ఆ రాతిపలక ప్రక్కనే టార్చి లభించిన స్థలం మార్క్ చేసి వుంది.

"ఓ. కే. యిక తలుపు తెరవు ...!" జాన్ అన్నాడు.

లాల్ తలుపు తెరిచాక జాన్ జేబులోంచి చిన్న కత్తి తీసి, దాన్ని రాతిపలక సందులో యిరికించి, క్రిందికి వంచాడు. వెంటనే రాతిపలక పైకి లేచింది. దాన్ని అమాంతం తీసి ప్రక్కన పెట్టి "యూరేకా!" అని అరిచాడు.

లాల్, కృష్ణన్‌లు అక్కడ చేరి ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

రాతిపలక తొలిగాక దాని క్రింద అరంగుళం మందం ప్లాస్టిక్ షీటు బిగించి వుంది.

"ఈ స్థలం వాటర్‌ప్రూఫ్ చేయబడింది" అన్నాడు జాన్.

షీటు తొలిగించాక దాని క్రింద చిన్న స్టీలు పాత్ర కన్పించింది. దాని మూత తెరిచి లోపలినుంచి కొన్ని కవర్లు తీశాడు.

ఒక్కొక్క కవరు తెరుస్తూ; అందులోని నెగిటివ్‌లు,

ఫోటోలు, బయటికి తీస్తోంటే—క్రిష్ణన్, లాల్ లు కళ్ళప్పగించి చూడసాగారు. అన్నీ అశ్లీలమైన ఫోటోలు....!

నాలుగు కవర్లు తెరిచాక అయిదవ కవరులో నెగటివ్స్ మాత్రమే కన్పించాయి. అలాగే మరికొన్ని కవర్లలో కూడా నెగటివ్ లే వున్నాయి. మొత్తం 13 కవర్లలో ఏడింటిలో నెగటివ్ లున్నాయి. మిగతా ఆరింటిలో నెగటివ్ లతో బాటు వాటి ఫోటోలు కూడా వున్నాయి.

ఏడు కవర్లలో విడిగావున్న నెగటివ్ లలో ఆరింటిని, ఆరు ఫోటోలలోవున్న నెగటివ్ లకి పోలికలున్నాయి. మిగతా ఒక నెగటివ్ సెట్ కి దాని ఫోటోలు లేవు.

"ఈ నెగటివ్ లు వీటి డూప్లికేట్ కాపీలు" అన్నాడు జాన్. "ఈ ఆరు కవర్లలోని ఫోటోలలో నవీన్ గానీ, వినోద్ గానీ లేరు. విడిగావున్న ఈ నెగటివ్ సెట్ కి మిగతా వాటికిలాగే ఫోటోలతో కూడిన నెగటివ్స్ లేవు."

"ఏమయ్యాయి?"

"మాయమయ్యాయి."

"ఆ నెగటివ్స్ లోవున్న దెవరు?"

"ఇద్దరు స్త్రీ పురుషులు-వివిధ భంగిమల్లో వున్నారు. మనకావల్సింది పురుషుడు కాబట్టి యితను నవీన్ అనుకుంటాను."

"నెగటివ్ లో స్పష్టంగా గుర్తించలేం, కాపీలు తీయాలి" అన్నాడు లాల్.

"మరి ఈ నెగటివ్స్ ని కూడా ఎందుకు తీసుకెళ్ళలేదు?" అడిగాడు కృష్ణన్.

"ఈ నెగెటివ్స్ గురించి అతనికి తెలియదు" అన్నాడు జాన్. "కామరాజ్ టెక్నికల్ నాలెడ్జివున్న బ్లాక్ మెయిలర్. ముందుజాగ్రత్త కోసం అదనంగా ఈ కాపీలు తయారుచేసుకున్నాడు. నెగెటివ్ నుంచి ఫోటోలు కాపీ తీసినట్లు, నెగెటివ్ నుండి నెగెటివ్ కాపీలు తయారు చేయవచ్చని నవీన్‌కు తెలియదు. అందుకే యథాలాపంగా చేతికందిన కవరు తనకు సంబంధించింది కావడంతో దాన్ని తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు. అందులో అతని ఫోటోలు, నెగెటివ్‌లు వున్నాయి.

కానీ ఇక్కడ వాటి డూప్లికేట్ నెగెటివ్ కాపీలున్నాయి."

"వీటిని వెంటనే ప్రింట్ తీయించాలి!" లాల్ అన్నాడు.

"అంతే కాదు, నవీన్ ఆ కవర్‌తో పెరటిదారి గుండా పారిపోయాడు. వాటిని కూడా తీసికెళ్ళకుండా వెనుక రాళ్ళూ రప్పలూ, చెట్లూ చేమలతో కూడిన విశాలమైన మైదానంలో ఎక్కడో నాశనం చేసి, ఆ తర్వాత తల్లి దగ్గరికెళ్ళి వుండొచ్చు. కృష్ణన్ మీ బలగం వాటికోసం వెంటనే గాలింపు ప్రారంభించాలి!" అన్నాడు.

కృష్ణన్ తలూపాడు.

* * *

కామరాజ్ ఇంటి వెనుక భాగంలో పోలీసు గాలింపు ప్రారంభమైంది. అప్పుడొక గొడ్లకాపరి స్టేట్‌మెంట్‌తో సాక్ష్యాధారాలు నాశనం చేయబడ్డ స్థలం సులువుగా కనుక్కోగలిగారు.

క్రితంరోజు మధ్యాహ్నం సుమారు రెండుగంటలకు ఆ ప్రాంతాల పశువుల్ని కాస్తున్న కాపరి—అటు వేపు ఒకవ్యక్తి గాభరాగా పరిగెత్తి కొచ్చి, చెట్లచాటున కూర్చొని దేనికో నిప్పుపెట్టడం గమనించినట్లు చెప్పాడు. అతని షర్టుమీద అరచేతి వెడల్పులో అస్పష్టంగా ఎర్రటి మరక చూసినట్లు కూడా చెప్పాడు.

పోలీసులకి ఆ స్థలంలో బూడిద, నల్లటి ప్లాస్టిక్ పదార్థం లభించింది.

నెగటివ్ డూప్లికేట్ కాపీలనుండి ప్రింట్స్ తీయబడ్డాయి. గొడ్లకాపరి ఆ ప్రింట్స్‌లోని వ్యక్తిని గుర్తించాడు. ఆ ఫోటోల్లో నవీన్ అసభ్య సన్నివేశాల్లో పాల్గొంటున్న దృశ్యాలున్నాయి.

—: ఐపోయింది :—